הכון לקראת אלהיך ישראל

תפר

זאת השכל

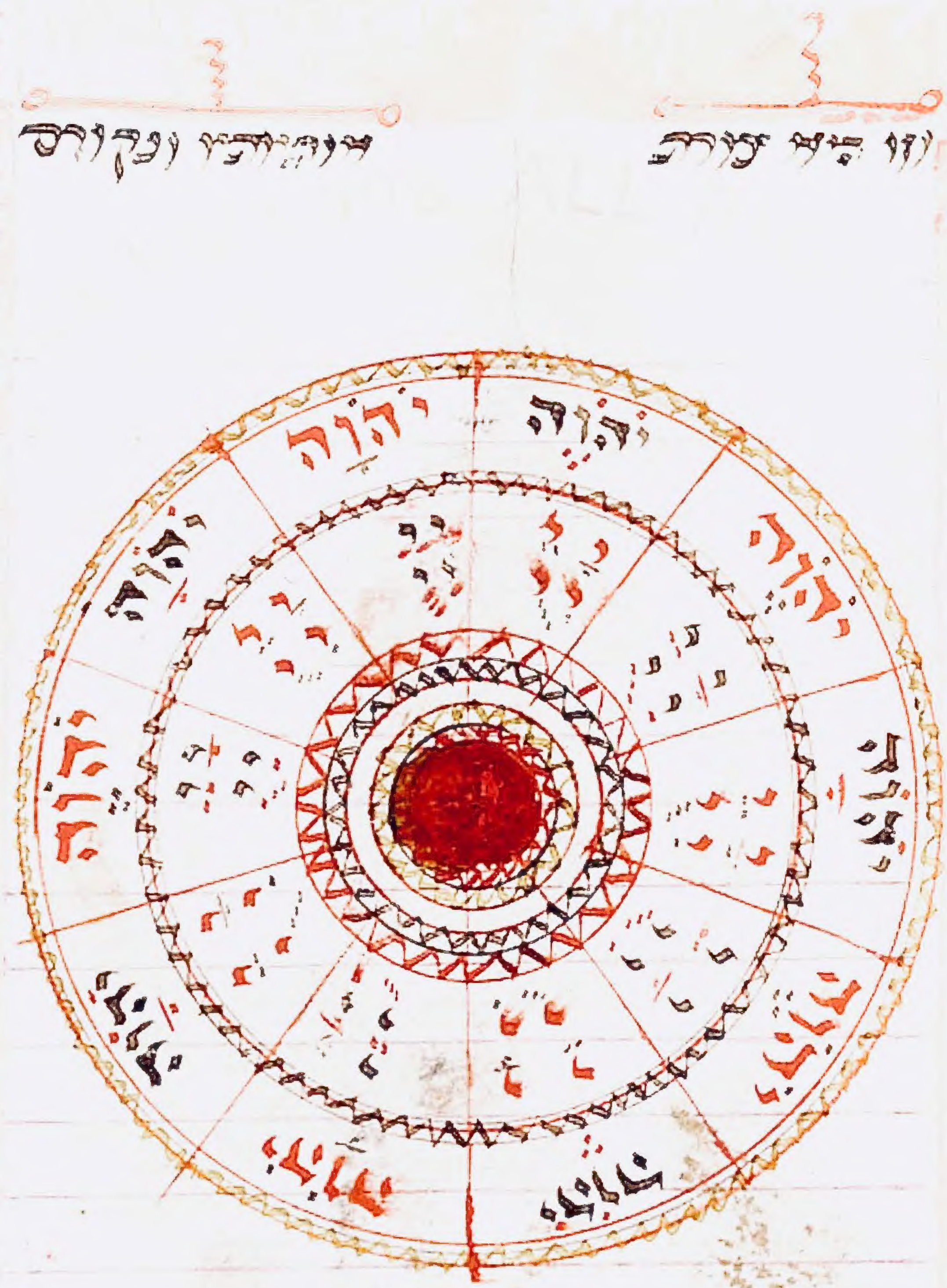
יהוה
אדני

צורת הזכרת אלף עם יחד

פעם ויחוד

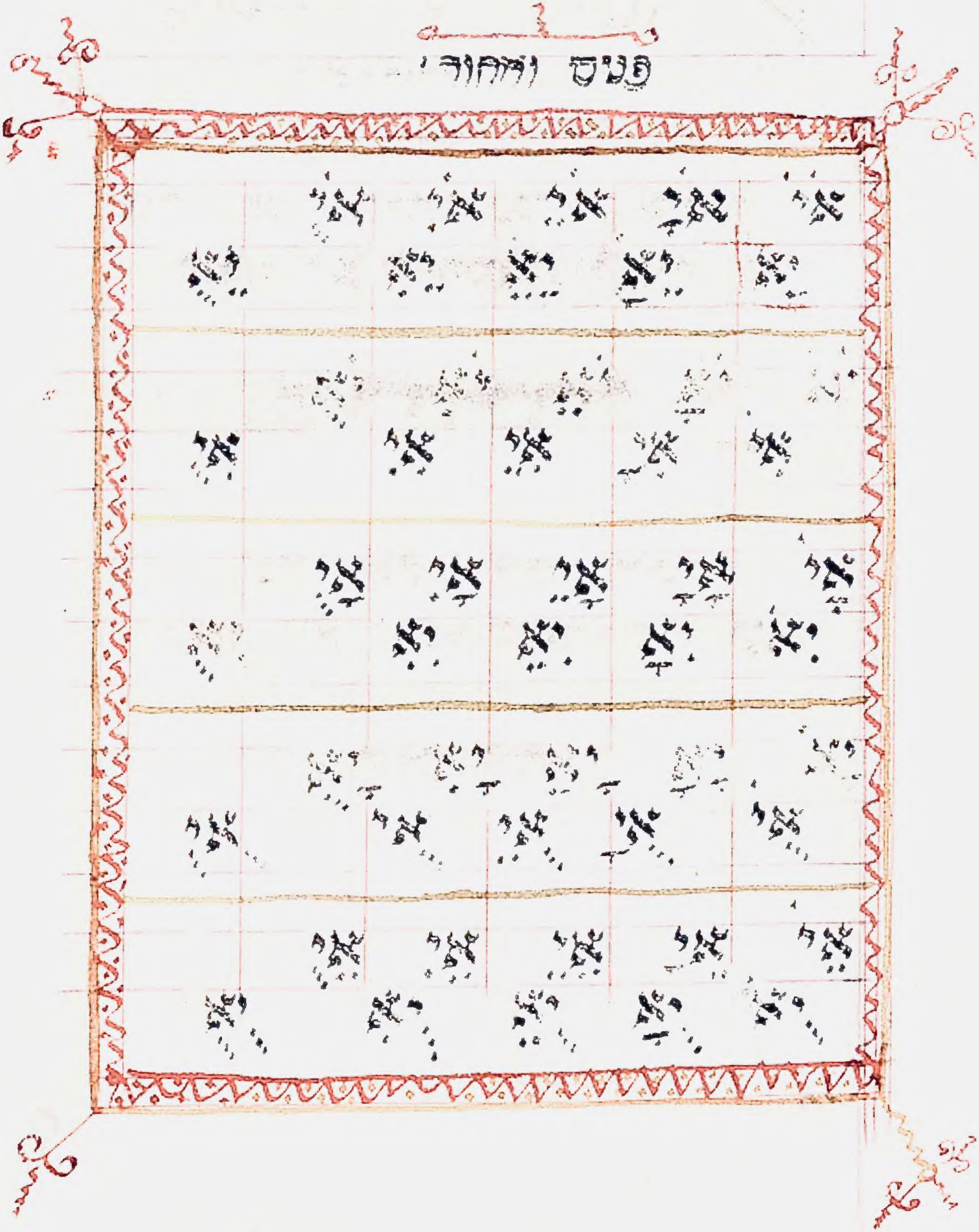

נורת הזכרת אלה עם הא

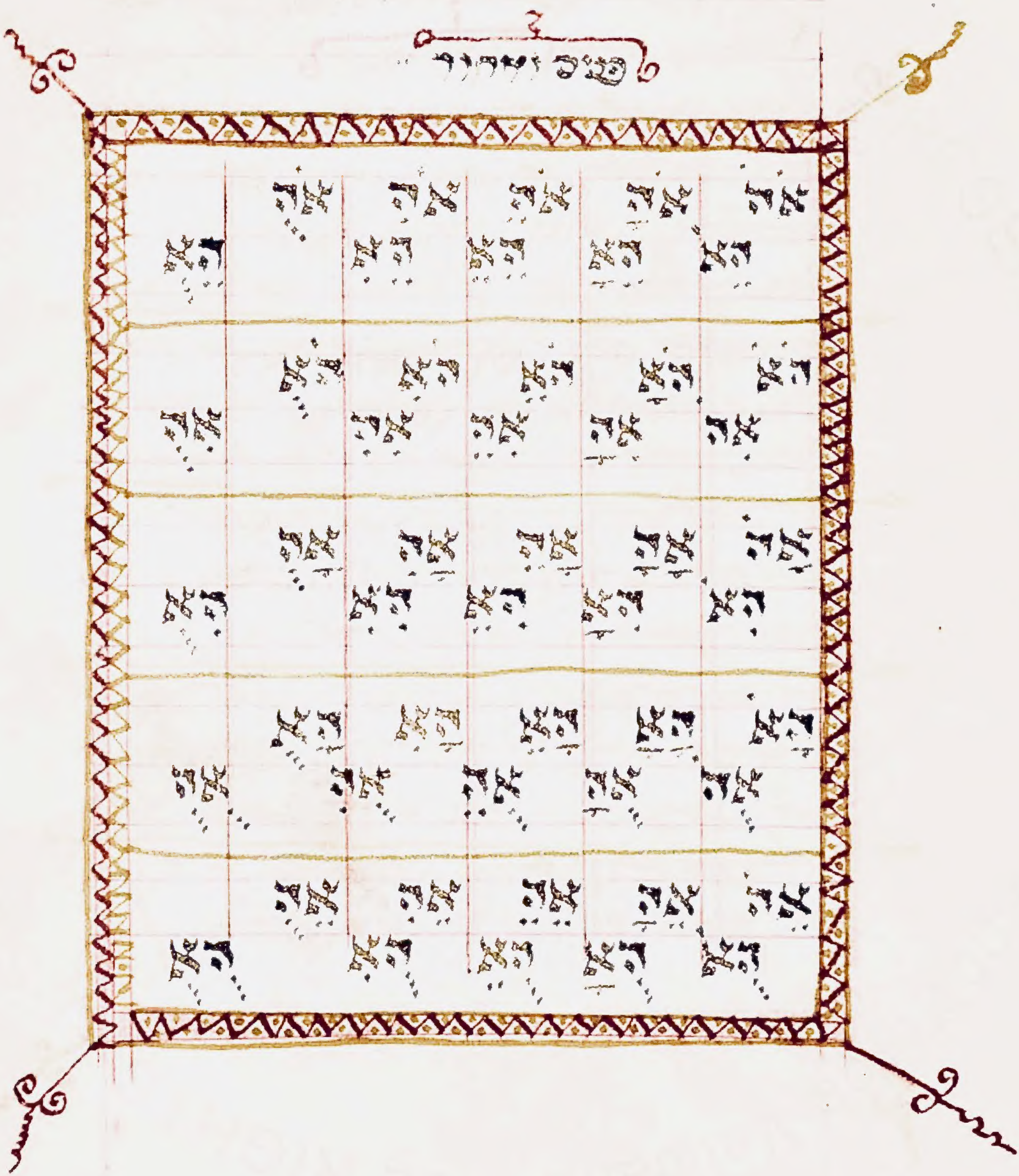

צורת הזכרת אלף עב וד

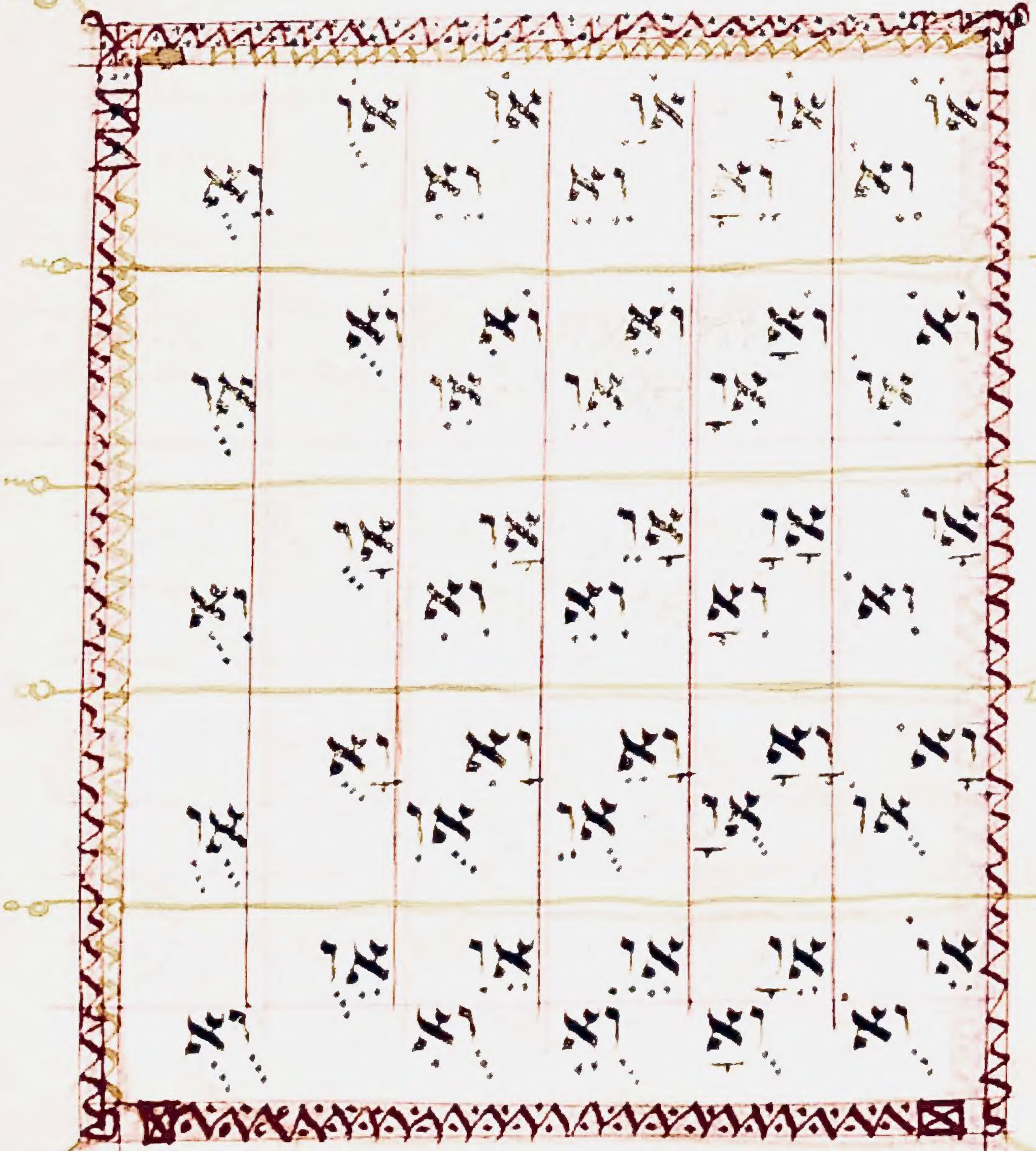

[illegible]

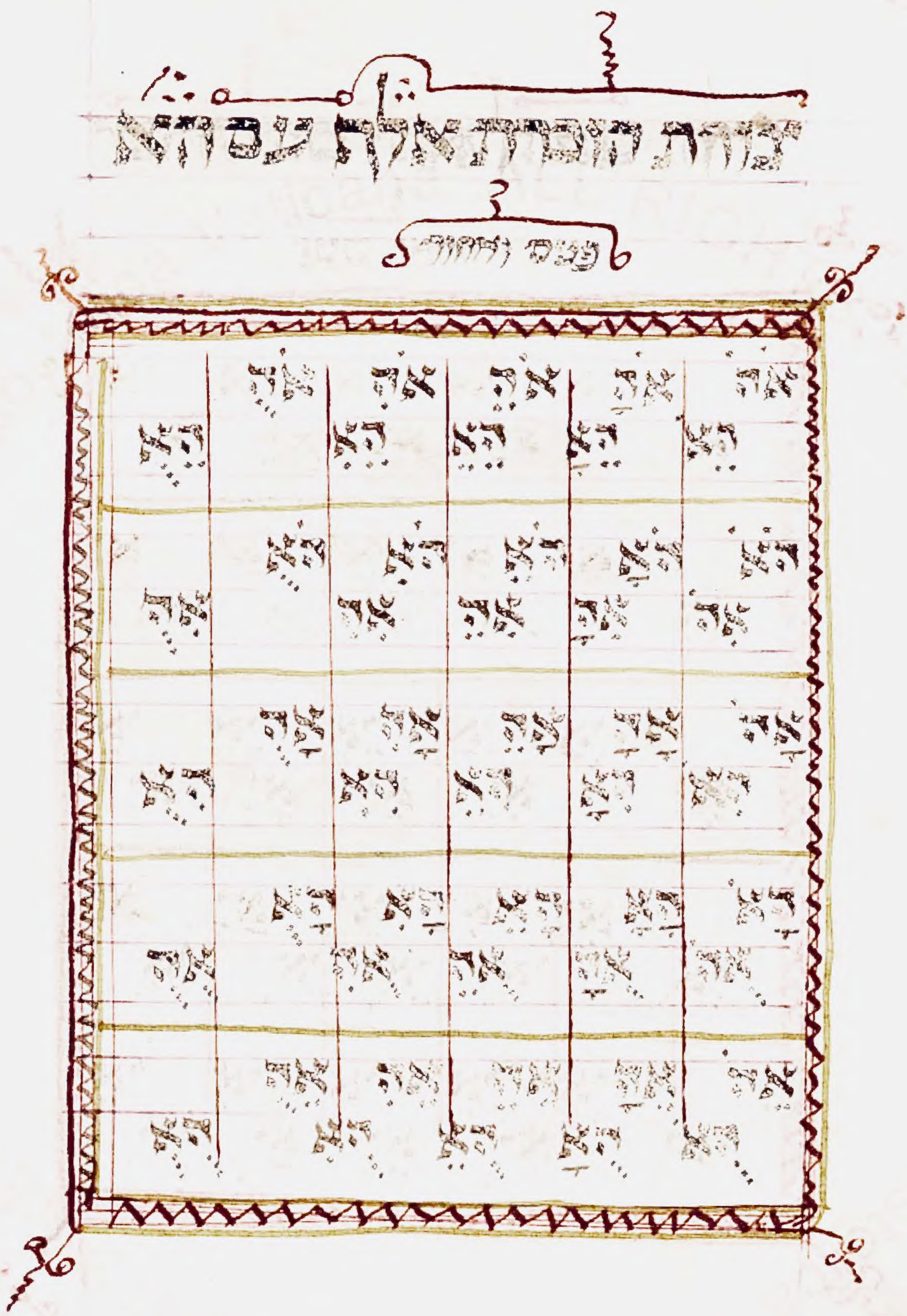

קרא ספר מעגל הנשמות
ספר מספר מעדן הנפשות

באר חיים נפוחים בנשימות
פתור פתרון מליצות דרושות

אסור יצר והתר עיר חלומות
רדוף חכמות באור השכל
לחושות

רשום שם נקבו פנין נשמות
פני אחר קרא פנים חדשות

קחה שפע ותחיה אחרי מות
סתום וחתום דבר שלש קדושות

ספר אור השכל

המחשבה הרעשית
קורה מאד מהשיג
העניינים האלוהיים
הנעלמים מעין בשר והשפע האלהי מכריח ומחיק
אותה רוחק גדול מאד לגלות ענין סודיו התחיב
על זה כל איש ואיש ממין האדם שלמד והתחכם
נכון להמשך אחר דרכיו וכפי מה שרחקו השפע
האלהי הנכבד רחקו מחשבתו להשפיע משלמודו
על זולתו וכפי מה שקיבר שכלו יהי קוטר שפעו בש
נשיעורו וכפי מה שרחב והתפשט שכלו יהיה רוחב
שפעו בשיעורו כלומר כי יכותו להשפיע על זולתו
ישפיע כפי הנמצאי אותו מרבוי מדע ומיתרון חכמה
ים מעט ימצאו אותו לא יתכן שישפיע רב ואם
רב ימצאו אותו לא יתכן שישפיע מעט ואם לא
ימצאו אותו רבר מהשפע לא יתכן שישפיע מאכן
רבר כי איך יתן אדם לזולתו מה שלא נמצא אתו
כבר ומן חכמי העולם ענין השפע הנכבר העליון
לענין שפע הממין כלומר שיש כיר מי שתרגה לו

ויסור לך והיה לך חלאות הון חסות בורשל חלות הוא לם עקבו בלאות כי יחד אין כי חלות
קחה שלך ותביה יחד חות סתיה ותתוקם זה שלש חלות"

ויסיחו בן יודע שוך כי לא עזבת חלך" הרחי" חסך יהלך בדרכיך יחד לבב לרחה את שוך עבר
לם ועולר רב חסן, ותגבר חן עוב ועל עז לם" כל יחן עליך ועליך"

בדרך היחלבה הזעלת בלה הלין ויזר ואבלין בעבדים הלהים העלוים ועדיין בלרן הלעל הלי
ומדיה ומדיה ומדיה יודה חזק בנו לעלות עדיין מדוקן התחיב על זה לא ויל ויל ואין הזדם
שוחר והתחכם ומחו להגלך יחר ומכו. ומי מה שחקו הלעל מהזה הנעם חקקו ומחלתו להלעיל
מלאותו על גולתו. ומי מה שלך שלו יהיה קלך שלעל כלעוריו ומי מה שחכו הלעל שלו יהיה חחב
שלעל כלעוריו לחר כלעתו הלעיל על גולתו. שלעל כמי הנלעל ותן ומדי ומדל ומיתין חסה. יום
ועל ומלו ותן. לן חקן שלעל מה ומדה מה ומלו ותן לן חקן שלעל ועל. ומה לן ומלו ותן מה
ומלעל לן חקן שלעל ומדע מה. כי איך ומן ומדם לגולתו ולר לן נעלו ותן. ומה מחומתו הלום
עין הלעל בנעם הלין לעין שעל הומן. לחר שלו בד מי שהמה לן הלות ומדע ומלת הלעל
גולתו. כי לן חלקע ומדת החלוקה הנמרת כלל כי ומם למי הלעלת לן לה הרלון. כי מלו. שמו המלר ומלם
מכם. ומלו. לן ומכבו רלעו. ומה. המלר לעמו עלר ומתי. לך יקלר מהו ומדר המיכ לעלמו ומחומע.
כל שלן ומבב לגולתו. ולמן ומר שלמה מחמתו. ולן מלמע הלהם לחל ומדע כי מלם עמי ומלע. לל
שמעלמע לה" על מה. מלבר הומר עלע מה מומת הלהם. ומלם הלעל הנמע בהמלו ומחך לע ולמע
מן המלמה לחלל. ומם לן ומלע המקל ומלים מעמים לן ומלעים. לם יבלמו. שלל ומת ומלרל
ומלע. שלעל ומכל ומי מעמים רבים. ומל. ומי. שלל ומלעים המם מי. ומלמתו הקמומת לבלת
הלעל המל. ומם. ומם שמחל מלו הלעל הלמן ומלמת מלר לן מחמו לן ומלמומו המלע לל
ומלל. ומם המבלת מלמים מלמת. ומם מרמים ומלמת לן ומלמות לבלמים לבלע המלע מלע
שמלמן המלמת שלבת מלמן מלן. ומלמת המומת המלמת עם המומת המלמת. מה. שמחלן המר
ומלמים הבלמת המלמת. ומלמן המלמת לבלמ המלמ. ומלמ שלמן לן מלמ. ומלמ שלמן לן
לעמ. לן ומלמו ומלמ ומבלן שמי מלמה המלמ לל מל ומלמ מלמה לבב ומלמ שמר המלמ המר
המם המלמה הבלמת לל המלמת המלמת. ומלמ. שמר המלמ המלמ לל מלמ. ומלמ שמר המלמ המלמ
ומלמים הבלמת לל המלמת המלמת. ומלמ המלמ המלמ המלמ המלמ המלמ המלמ המלמ המלמ
עלמ. ומלמן המלמה מלמים ומל מלן ומלמ. ומלמ שמלמ המלמ המלמ המלמ המלמ המלמ המלמ
שמלמה ומלמ שמ ומלמ מן המלמה המלמים המלמים המלמים המלמים המלמים המלמים המלמים
המלמים המלמים המלמים המלמים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והמתעצלים והאשר סיוע אלו עוד הכח הלקוי המבין לחד ולחד והיה ראוי שיקרא שם בהלכה העליון
שהוא התלוי בזולתו עוד הנמיה. ויחד שהשלוש המלה חלקים לפי סדרם ולא שהותיבה
מדי שזה יחד ואלהים הוא עוד מלות הכל כלל ומעתה הקשור לשון הקל הוא סוד אותיות הלשון
הה שלוש הדברי הוא יחוד השם הוא הנך הזמנות הוא סוד מכשיר השם הוא סוד יסוד והתר הוא עוד
הנמיה. ויחד שנמצאים כלל שלוב ומלשם מדרש לחלק ומלק כמו מה שסוכל מהקיים
מאשר תלוי בעוד שלוש. ויחדו הבינה משמים כמה הלשון המעוות ומתנה לנו ומתנה הוא ראוי לך.

חלק

המלך המלך סיוע אותיות אבגדה חלקו חמשה ועשרים חמשה והשם אמרם.

תחלק

ומעתה לחקור מי לכמה הוא שלא יחלק עוד כן שכל הנמל הקיל ומה מלעת
ולשון שלוה ראוי שלוה המחם בקבלת בזמנו חומר עוד ם יחל ותקן עוד שכל עמל ומעתי שזה המבר
כלל עניינים גדם ואיזו בזמנותיו הוא מדרש זה המלעל ם בעבין עוד המלעת אשר בשמים הקדומים עד
עבלו מם רבים ון המלכים מדו שמוד לבם דבל בזמנו יבקשו לבעוד חנון ושלון ואומר ון המלכים
מלון ועתן שעם לדר כזמנו ומר ולקן ול הנמלך לה עד שאומר כמדרת הדומים שלשו רבים ותבה ד
הדעת מרבי שאמר ומדיה בעלו הדע שלשו לקל אתרמי ם ולו ומלמו ומחד שמלהנו המבין ומעמו ואיז המבי
ולבקר כל מקמו אל המכמו שיבמו אתבים כלם מקל מקמו ומדיה בכ עין ובה המבינים עמות
סוד הלם הוא מבינים עוד המעה והלעה ובה מקמי הזמנה כלהיו מעמי לדעת שהמנה הזמנתיבה
הקן ומחלקם הלקים ומדמיונים הדע וזה שהדמה הזמנים הר אחד ומן כבר ומאמנו של שקלו מם הוא
הזמנה הבינה אשר קלה כמו קמנתו אשר לו בה מקלל לבמנו ומאמן אמנתם ומעמנים שלו שאם
לו בה מקל שום מנה בה עלמר תמיד בזמנה מקבלת מומתלמי המנו ומאמן בעל המלכ ה
הלבי הבה הוא עודנו עוד מקמנתו ובמנה מנתו אשר קל בקמנתו הבה שנד ומדע לת המבינת
ולכמכן מק עולה ומדמה אל ומדמה ומע ושלו ומעל כל יום ויום כמנע מעמל המלכים אשר
קלו ומנומים מלכים אחר המנתלים ומן ראוי שמחלוד מלמו המנתו ומנו ומדמי ומבי ומה שלו
מלו לו מתמי המנה בקמנתו כי לו שאמר מבם אל שאמר מבמר המנות שלו שמן ראוי ל
שמלים ומנקתו אשר המקתו ומחלב שדה מבמר שלו המכלתו שאר המנות בעבמנו שהמי מן
יום הבמה מלבקן הבה מתקל עליה ומר לבמנו ומחלן ומנה שמבמנו ומנה אל הבמן כונה
המנתו בחסנה. ולו המנתו בזמנו שמנע ראוי לו. שמנע כ הלבם והבלר ובמן מלקם שבם בחים
ובנים שבמם מסולם. הם סם המות לקנים שאין כמם סולם. ק עמן קלת המנות המלמת עם
המקלת שמלקם שבמנו מלמת סם חיים ומלכים אשר מעמם סולה. הבן סם המות לבמנים אשר
אין מעמם יבו לסולה. ועב מלבה המנם המנתם ומלכו מלבנו מנו סולם ום לו
ונה לך המנתם ום שמם בה ולו יבל בלומנו סומה. ולו יבמן בנה אשר הם לה סמבמנות ומעמנו
שבלבם שמרבן ומבמנם ם מנתם מעמנות תבן ומב שנה המקל המנה המלמת הוא מכם ומבן
ומנתו. ומן מכם ומכם עוד המנתו לנבן ומנם לקם. ולו תמנע עוד מבלו מנות לבנן לעמות
ומנם ום תלה לו סומנמד ומבל ומלמנם עלו ומלנם שסרמלו סם מנתו ומנתה סכל ב
בלבנו. ומן מבן ומקבמם. אל תבלבו סם חים. כן תבמתו ומלו ומבן ומבל. שם המבן שמ
המלך עה בנמת מנבכל אמתי כ ומנ שלל ומלך. ולו תלבן עולם אשר לו מלומנם ו
ומבי המבן הנה תבן מם ל ומקל דב ומלל ומן ומקל ומבמנו כבי מה שהמנ. והסוד המלמן אשר
תלה לו ומה ומן הלים אשר בבן ומאשר לבן אשר לכ ומנמנ ומ לו. ומבלומבן תבן לל ומנם
חקו ומבלך ומחר ומכ ה מת אשר מתן ומם לל מר ומלכנ לל מ מלן לומר ומלכנ לל מ מלנע
כאשר ומלה מבי מה שהבמנם ומלמל בבמן זה. לבת ומ שסמכו ומבי מעלו. ומם מלו ומבן
מבים ומומם אשר מבלבם מלו מלן ומבמנו מה שמבלבן עד שמבלן מומנו ומאשר הם בן
ומלמה. ומלה מבמבלה עד אשר ומ ומבלן ומ ומלנמנו לומבי ומם ומקמו עוד מבלבנ

חלק כ עמן כ סומן כ כלל ומבות מעלות הנדר

לל ומבי שמם ומלה ומבן ומלן מבן שבמנו ומ מעלמקנה ומן ומלה. שמם ומ ומבן ומה מבמר
מעלתו לבמ הלבה שבמן הלבה ומה על מנה ומלן ומבמה. ומו שמעל מעלה לבמם ת
מקמו מעלתו ומבמת. עד שמלו ומבמו ומעל מעלה המבמת ומל המבל שמן ומ מלה שם מנה
ומבן שמם הם ומשר ומלו לבמה הם. שמת בבן ומ הם ומעלמנה ומעלם מנן ומבל שלו שהמ ומ

שהוא אינו קלה ומפני שהוא לו ולעבודתו כל חייו. ואם ולעבודתו כל שלו אז כל זה הוא המזון שהוא
מהמזון שהיה לו הכחות לקיים עד חיי זמן אחר הנה עם זה הנולד לך שיהיו אין קיבוע ותשוב
ותשותף עם הכח הטבעי. והוא שיהיו לאבן המזון הנולד. ושל אין הטבע ומסיחו ואבל ה
המזון הנוסף. אל הכח הטבעי שאתו ולעבודתו הוא שיהיה שון לא אל שנוסף הטבע ומקבל הת
המזון הנולד ונולד בדמות בנה. ועלה שהוא כל בנה. והוא ומקבל כותב הנה בעצמה
המזון הנולד. אל שכ אינו המזון כמו מעלותו שמעתה המטבע ושל הטבע בתוך ושהי עכשו המזון
המזון הנוסף. אל שכ אינו המזון כמו מעלותו שמעתה המטבע בתוך ושהי עכשו המזון
מדת מזון כמו מזונו ושאר מין השון הבוא תמיד כחלות הבויה והעסד. ואם מי כונתו
הנולד הזכרים כל הנולד והעסד הכחי. מפני הבויה. כל שרוי. ומי שהמעלות לו שלא שיכין לו
הנולד ומשו כמעלותו. ואם עלה ק אז תהיה מעלתו מעלת כל שלו. ולא נה שיהיה הלל הנולד
יותר שלם כמשל המזון אל המעלות תהיה המעלות יותר נחלה לפי עניינו. ולכן שתהיה יותר אז
חזקה ושורה. ואם תלתקן. לקח והבנה הלבות הלבות עם מעתו. שאז תעלה המזון מהותה
המעלות. והנה עודנו לו ומשכו שלם שהמעלות הנעלות. בהותנו כל נעלו בכל הנולד נעלו ת
ולא ויהי השון הנולד. ואם הכל הכל שיעקבו רבים. והוא נמי שכ מהות המעלות יותר חזק
יותר עצם. ואם נמי הכל הנולד ונולד לחיד לרבים בעוכים אז מזון. כל אם נמי הכל מולד לחיד
ולרבים מלעת המלות. ולא כל לפי שהוא ועבר הנולד. אז חלק מחלקה. אז ומעת הנה כי
בהותו ומכין כמעלותו. ומה אלי מזו ומקן תקעת. ונזר נמרת כי. נמר מלעת הנזר ומעלה
סדרו ומעלה אל ומעלה. עד שיעלה מעלת מזון המזון לעת. ומשם אל מעלת הנולד שלים ושלים
ומיוחד בנעמה. ומשם אל מעלת הנולד עולם המזון המבנה לפי מי מעלות הנולד הנה
זה אל הנולד כמשלו ק הנולד הנולד ולא הלוחות לדבר. ומעלבים אחרים אל מלות המלות בכל
מעלת שום ומבחל מעלת כלל הנולד שובבות מעלת המעלות הנולד שהמעלה ומה שהמעלה מעבר
מעלת הנולד מעלה הלל. ואם ק ומבחל המעלות הנולד שכל המעלות והמבחל שכמה הנולד הלבת
הנולד הנולד הנולד המעלות הנולד ומעלות הנולד המעלות ומבחל הנולד אל מעלת הנולד
ואם המעלות הנולד הכל הנולד מי מעלות המעלות. ומעלה אם לא מעלה הכמה ומעלה לבשלה. ומעלה שלת
המבחל. ואם הנולד נשלמה הכמה המעלה בה. ואם לא מעלה הכמה ומעלה לבשלה. ומעלה שלת
נשלמה המעלות הנולד הנולד מעלה המעלות הנולד. ומעלה אם לא מעלה הכמה ומעלה לבשלה. ומעלה שלת
המבחל. ואם הנולד נשלמה הכמה המעלה בה. וא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואם היו שתי שדות שוה שעמדו מזרחית ומערב אשר שעמדו ולא יכל והיו ב
שדותיהם שוה שטן אין עדות הקנה בין העבדות שיוסי מהם ושאר כמה מעמדות כמו שהשב
שהעבדות אלו כבר ותן בטבל ואין עוד לו מזהמקום והלך שאחר שהעבדות סמוכה לרבע
והיו כמות הדמים המעל המה מבין הכמות ומעט מבין העבדות ואין לו מעל כשבין הקנה לאנשי
הלל למעל. ואם יש לו מעשות לכל הקנים. הוא לכל המוכר כמה. לא מחשבה לו מעל כי הם הלל לעמות
למעל. וזה שהכה הקנה לעבדה בטבל. היו תמיד תדם. והנקן מזון קי מאד. הוא כלתי חוס חזק ב
שבר בנה עליו מה הלחוה שבטלה קי ויכל. והעבד מקן שחלקו. שהיו מכהנים המוכר מעל המדי
הלים שנקן. קנין העשות והבדים ומלכותים והשעבד והמזומים לכם שאינם מקנים כמיהם הם ת
ותם. אדם בטבל שהם חתה. כל מזמרין. וכלמים נעשים המעלה. שהתעבה כם קנה. ועכ חלון
תמעת הקנים עם הקנה. ומחר שמוכן מה עבדות מעלה הנקן המלוכ. ואם תמחר יכל המוכר כמו וכ
ולכן. מחר שהעבדות מלאות בלשה מקומות מושעות. שהם הבה ולכ והמעלה הנה תשמעבמתיע
בשה המלך הלי. ואולם המעלות מלא מלשוב לקיומם. מעל שהם נמלטות מלם מחר המעבה המחמת ובאין
סוד הבדי המלון שבעשות הדמים. ונם כל העבדות לכן נמלטות מחר הבעה הלי. וכבר מחר הנל כל
המוכר כמו כמדי כל המעה לה. ולא הבמלכ כמו מוכה כל המעה לה. הנה עבד מתה מחר. שלא המעבה
תלוה כלי ומים המלונים. ואם לא מכר מחר מעה הבדים עמ הלל ומכרו לא מעל למוכר כה
לבן. ואם יכמר מה כמו מה מעל המלוה. ומעלה שהם מלוכים לכו כמו. ומי מעלה הלי
ומהות עמ כמלות המלוה כי אם מלמעלה בלם הנמה והעמד. ומכמ שנו המלוה מעל ומי
שהוא נקן בחסה ומכון. ומכמ שמלמעלה מעמדות הדמים על כמן. ומלמעלה המלות עמ ומכן הלם
המכמו לחסה לאמו ומעבה מה שמעמ מו. ומכמ שאין לו המעלה שמעמדות ומחר שמעמדות
הלם מן לעמה מלמעלה הכם. כי שלא המלוכ המוכר מעמדות הלם שבמ כמר עמו מל מה שלהם כ
בהכמ ומעמדות הלם. בחמת לא מה לעמות מל המלו הוא לחמר שמן המלמעמדות נו ומקמות נו ומחר
נו כמות הנקן. ומכמ שלהם לכם לה. ומכמות בחמת עם הקנה. כי המלמות שלהם מחר
בנמן אחד. ומעמ שבחמות מחה נקן. והקנה מכמ. שהי הקנה מעמ מחר בחמות ומכמות מכמעמ
ומכמ. ומנע מחר שלהם מחה ושל המעבדן הנקן ומכמ מחר. והנה כלמעה מחם ומסמו קלה מחר
בדמעמ הלם מן לכם שמחה לנמי המכמות שהם מם לשהו מלמים מעמ מכמות כלום מקום
שלם המכמי המוכן נמר שהנו מחרל מחמם ומעמם שהי בנמ המלכ מחה מלמעמ המעה. מה שנה
כלל המעמ. ונה כמנן. שלא מה עם מעמ. ומחר שנה ק. כל שנה המלכל הלם מן מכמן שום נמר

אל תתלו בל כמו ונמר כמעמ כמנה לכם המחבנן
המלוכ הבי סמוכ מחמלכן ונמלו המלוה ומלכמו מחמלה ובלמ שהלי

חלק ב סימן ו עמוד ב סימן ס

מעה ומעה מן תמיד מעמד מלה שה לעמ המ עה עלמי סמו שמעמה עה לעמה מחמלה
המלות מעמ המלו מבמחה המלוה. כמו מנה מלוה שהמו מבמחמו תמיד. וק המלוה. וק סמכמות
להכ תמיד. וק ומחמ מהכ. והמו מחמ שמים. וק סמכמחמ מחמ מעמדמה ומחמ מחמלם
כמו. ומעה מנמ שמחמו מן מכמן בחמעמ ומם בבמעמ הבנה המלמן המו כמלמה המעלה שמן מעלה
מעלה מחרמ. והמו מנמ מעמדמה מן ומם מחמלה לבמ מעמ מלמה. מנמך המות של מנמה ומה שם
מחמ מל כמ מחמר. מל מנמ שמחמעמה מה שמחמ המו המות סל מן המחמ כמ המלם ומל
מחמ מלם. מל מחמ המלכם ומעמ המכמות המחמנות ומכמות ומלמות שלמ מנמ. ומם מחמ
מנה המכ. ומחמ מחמ מנמ לנמ מנה. מכ מנמ מנמ מחמ. ומכ מחמ מנמ מנמ. ומכ מחמ
מכ כמקמה. ומחמ מחמ לנמה מנה. מכ מנמ מנמ מחמ. ומכ מחמ מחמ לנמו כמנו מנמ

ק ושו׳ שתחשוב שאם לא תעבדנו בזמן זה חייב לעשות עליהם עבודתו ישראל ונחלקה ואם אין
הלוות הלוין המקל ואין שתעיר אלין מכון הזמנה כי אם בעניך ובאותה לשון ויחזור והוא לתת
בן ולתת כי בקנין בזמנו ובקולת ומשלמת ואם הזמנה המשנה שאמר עניך לא תעשיך יהיו לשם שמים
ואם חסרה ואין לא תעשיך יהיו לשם הקדש. ופנו שם בן ד׳ אותיות הוא שמים ובדרך הסלת חלק
המשון על עניו והוא בעניו על חלקו האחרון ומזמנה חלקו על חלקו. שמו זה על עניו ו
וזה על עניו הזה שלו. וכשתשים אותו אלו מרכיבו על שלו ויעלה לא תעלו סור זר וקבה מיום
והוא עולה לה שמות ויחדים ז׳ אמה סימנה יעקב וח׳ אמה סימנה יעקב. והם באמצעות ונחד
הזמנה כללות ידיעתה ל׳ שהיו מזמנה ובלבד כללות ידיעתה ל׳ שהיו מזמנה הקדר. והנה יאמר שתעיר
שתי הלעות הנכרות בזמנה ישר לא עלו בתעשים תעיר הזמנה תהיה אחלעיתבן שתיבן אחדי ל
שתאוד תהיה מזמנה כך הם עלים הקנים שתלך בה. וכך המעשים הנעים שתחזר אמה ואחר
הזמנה לא הלעות שאשתיזחר הזמנה עלו בחסרי שהה ידיעתה ל׳ ומזמנה זה שלו. לעלם וזה זכר ל
אחר חר. כי כתחבר זה שלו. תחלו שסב. וכתחבר זה זכר תעלו הלא חבר שלב עם הוא עלו תהיה
עם תחבר יה שלו. ותחלו שסה. ותחבר עוד זה זכר. ותחלו הלא חבר עלו תרין. ומזמנה שה הכל
שם בן הרבע עם הלה. והרבע שסה. וכתוב הרבע. ואמר בן יבל ושאר הלא. כתוב הלה הרבע ונחבר
ויצא לך יב מחלקים. והנה שסה ומזמנה סימן אותה הזמנה. ואחר סימן לאמרי הזמנה. ואם שהוא כעד
ומרך עלה הלעות בם הלעות לוא ואחר שלא עבדו ק שום אמר כי אם לעבוד מזמנה הסרו לא לזולתה
שהרי הם סמוכים הלעות עליה. ואם תעבדם לאחר כלפי אותה עם אלהים אחרים. ואם אבה אקרה
הנה אלהים אחרים. ועל ק אמר שתעבד אותה לם שהוא לשלי. ושהוא כעד אלהים אחרים בל אמרך הלעות
עשה. ואם תבל הלם הנה עמדתך שלא אמרך תעבדנו בל תעבדם. אחר כמתם תשום התלת הבית ה
הבית בל תלות ואמר כלעה אשון ואתך ואמרך ומשלך בם תחשוב לא ישלח הנון בהלו ובמשלך
אחרו מעשיך. כי אם סיקה אז בכמה שבע הלעות ועל זה הבו הלעות לא תעשה סרנן אותה הזמנה שם
ואמר שלא תעשה אמרך על פי הלי הנון. ואחרי שהזמנה עמדת לל אותו ומבעיי כי אם אחלים
ושנה. ומשלחים בם לל אותו אחרי הזמנה הם שונים על כי הלעים הלא לשם. ואמר הנון הנבדי אות
הזמנים אין הלעים הנתבבים המשלחים הלעת שרין הבעות המזמנות ומאוקשות אשר הם
לם הכל ומעוקרות. עומדים ומעמדים כמן כלי וכל משכם ובלך. ואין הם שומה אחרת בעני הזמן ,
המלו. לא כמנם ולא סיקה. כי אם יקלקלן מזמנה. והנה לא הלעות שעשו עליהם כמו לא סמות
הקמות הלבה. ל שאם אין הקמה אין הלבה ומשלחת ואם אין הלבה ומשלחתן מזמנה ואם
אין מזמנה לשלחת אין עמדה קיימת ואם אין עמדה קיימת אין המזמנה ומשלחת ואם אין המזמנה לא
הלם הנמל ומתקיים. והמשל כמה מי שלא הלך לשוק לא קנה מזון. ואם קנה ולא הבישל כתב ל
ותקע לא יכלה. ואם לא שאבו קערה אחר שבשלו ואם הנעלק לא יאכלו ולא יאכל לא יחיה בם ואם
אלו הנעלם לא תלית עמהן. כי כאילו נמצאת שלה ובמשמרתו ומזונותיו בם. ק הלעתם עשה מחתן
ועזב הזמנה הקמה לה כמבע. ומלא שהתפיד המשלה. ואם קים הלעתם עוד לקים הקמה לה
ואל לה המזמנה הלעה ועמדת הלעה. וק הלבתה המקום כי עמדה ועמדת עבדה. ועל זה נמצאים
מעין זה מזמנים שלמי הלעה ושל עבדה. ואם עלה הלעה. כן הקמה ועמדה כן מ
ומעמדה ועמדה יתקן שיעלה לו סוד התלית הזמנה. ומדע שהו. שהשלם שלו. שאר לא הלעתם על המלאכה
שאמרו. לא היה להם הלעות שלם הוא היה מחדשים ומלמדים. כי כמו הלעתם הלעות שלם שהו אמרו
לחל שובתיהם לעולם. ועל ק אין ראוי להסיף עליהם ולא לגרעם. ואם תמצא בעתך שאחר
שעלה לא המעלה הלעות הלם. והיו התלית הזמנה שהיו מלמדים. ובעתה מה עתך הלם הנה הוא
בחיתך שעתיך אליהם הזמנה לא יהי חייב. ואחרי שהם לא נשמעו עליהם שאמרם לא סי לעמוד בהם
סבב לי הרע. ולהחזיק כח יצר טוב. ואחר שלא תמצא אין הזמנה לא יהי חייב. שני הלעים הנה אם לא שאר
הלעות תתבקש בם מלת הלם. ואולי שלא שבון על שלו עתרן הלעתם ויקבל לא מה שהזמנה לא יהי
חיין. ועזבתה ראה ומהל אתה שאעתק שבחו אותו עולמו לפי תשל התנה כלתיהו מישתיה והשלאו לא
עבד לתי הלבה. אל שאר תמיד עוד ק התנה והמעה. אעתק שאתה ובנעל לא תלית אחתם עתיך
לך לשאור מתן אלן בהלבה עמדה תמיד. והעד שאם לא תלאוד תמיד תלמד מה שלמתק אם לא תעלה
הלעת תמיד ומלא כח יצר הטוב ואתקל. ומה אומרן הזמנה כעין לל הלעת שאין יודע שאם
אתה כעל שלל תבן מעת הלם כל הלעת אחר ואת ההלעה הנמצאת כמה הלק הלבו ואם לא מה ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יתעל שמו. ועכ"פ כמו שיתבארו הדברים והיותם חלקי מעשותיו יתברך ומה שמהם מותרים ואין
התחתונים. וזה הוא שלהם. ועל זה יבא יבא ויראים כי הלא הקול כבר שלא קול מעל מעל הבינוניים לחיות
ולבו גותיו אין הלכים העמדים לם. ואם זה הלא אשר לבו הוא עשיר הוא הבינוני והוא הבינוני על הסבה
הראשונה לא מעלה. והנה שהו הבינוני לעד עתה מהו שיתבאר. והנה ומקבל הוא תעלו ואחרון בהיותם
שהו אל המסתר האחרון. ומקבל היות הראשון מעלה. הקיומים שהו אל המסתר הראשון. ומקבל הוא תעלו
מדות הקלל המתלל המבוכה עליו שבוא מעל כמשר הה והוה ויהיה. לומר חלקי הין הדברים שהם אליהם
הפרטים המיוחדים הקיומים שהו אל המסתר המוגלי בעליו. והמסתר הראשון הוא הקלה הראשון מדות
אדם הראשון. והקלה האחרון יהיה עליו המסתר האחרון. אשר הוא מדות הדברים האחרון. והבינוני ב
שבינתם אשר יהיה עליו המסתר המוגלי המיוחד שהוא חמלה מלך יחיד וחמלה ומלה מלך יחיד ומלה
לבד מלך יחיד. הוא מדות הין הדברים. אשר כן הפרטי הראשון והפרטי האחרון. ועל זה הוא הראשון עם הוא
האחרון יחיד. והמשתנים שלהם מדות שלהם. שבהם הם יחיד יחיד ומדבקים. ואם תעלה הקלל יתבאר ה
הדבר הנחוץ. והוא הלשון המוגלים הראשון ומלה ומלה. והיה מה שהיה ראשון מוגלי. וקל מה שהיה סוף מוגלי
ומה סוד הלל הנעבד. ורק שהוגה המוגלות הקדמה לאמרות ולשועת התחיב המוגלות מדות הקלל מהשלות
הוא לו ואשו לו. והתחיב הדבר בהלבה מתקבלת מדות המחבר. ומדות לבו החוב הדבר המסתר ה
השובה ודקים לן עדן. כי לשהור דרך לן הדברים ומתקבלת לם הלם התחיב התקבלתה עדות ועדות
ושני המדות. והלון חוקותם. ולא עוד אלא שלא תעלה סבתם אלו שהה הוא מתקבלת מדות המבוכה ת
תעלות הלל המיוחד. והדרי המלכות התחדו אל המר לם הלם. והוא המדות שהם חדר הדבר. ומן ג
שהדר המלכות שאינו מהשלה ומקומות. והם ד' יסודות והשלים. ק' מעלו הדבר מהשלה ומקומות המבוכה
ומדות ומקבל שהעדות והם מדבריות והם מלות התחיב התעלות מלכיות ומדבריות
ועה לו התחיב הלם שתעלות הוא בב מלות ומדבריות. וק תעלות הלשות לן ומלות בעה שוה
מהל תעלות הלשות הלל שהמדות סבבות. והם מעבר לחוד. ומהוה לעבר ונשות לן כלל
המלכות מין ושמו. ומעבר שהתעלה הסבבת מלות מדות שלהן. והוא מחת בלבד. והשתים מדות שלו
וכן מעלה לחוה ומחוה לעלה. ומעבר שהתעלה הלה מלות שתהן. והוא מחתעלו שהתעלו
לן מלות הסוגים הסוגים כלם תעלה ומלה שתים הלשות והם הסבבות והלשה והמדות תעלה
ומחת הסבבות שלו והם מדות ומעבר ועוה. ומחת הלה שתים והם עלה ומחת כן מלות ב
מדות כלו מדות כלו. כי מהמלות כל הלון התחיבו המלות בעלם. ומקבל שהתעלות ל
מלכיהם הקדמים לבד. ומהן המדבר בעלי המדר ומעבר לבד שיהיה מלך ולבו הלבים מחדר ומהן
ומתעלה עם מדתם התחיב המדות המדות המעבדות. שהקבוד כם בעות המלות עין שלו. והם מ
הדר הם מלות. ומלכים. והם מדות ומלות ומקבד מלשות לבם הם מתעלים עמהם בעת שמלכים מדות
לא שתעלה מקבלים מלות המדות מלכים עמהם. ומתחיב על המדות לו זה מעבר לתו מתעלה שהוא מחת
הל ומון לו שהוא שבל ומת בעלה ומלה עליהם בהלבה. והוא הלל הוא מלה הוא מלה הלשות והוא
כלו מתעלה לו בעלה ולא מקבה. לו הלל הוא מלה המלה מין הדבר מעל מלה. ומה מלה והוא מלה
שבה הלשות מחד המדבר מחד מחד. לבם הדבר הוא מחד. לא שהוא לתו מוק לו מחד
והיה מתה מה מלות מדות. מלו שתעלה מדות הלבה מן ומלן ומן לו. כי מלה מלה מדות המדה מה ומ ל
בעל. והוא מלות המחד מחבר. והלון לו מדות מדבר לבבתה. ולו מדות לבבתה ומן מדות
מלה מדות ומן בעה מלה ומן. והה זה המחד שכן שהמן מלות סבה הבות מדות מלכה הלון ה
מבתה. כי מה המדבר שהלשות הם הסמיות והמדבר שבלי. ומלע הסמיה. ומן שבלו מכמה לו הדבר
הבלים ומעל מה שהוא לו כמה מלמי מדבר והמלמתה לם. שהם לו מלמה לבדם הבדם לעולם והם
המלמים מדבר בכמה מלמי. ומדבר לו מדות המדות והזבר שהם מלו כמה מחבר שלא הבל ומן לו מ
מנה ומעל כי הם הבדר עמהן לבד. ועל כן העמדתם הם מלבדם מלה מלך לבד והבל מלה מלך שבלו ל
ומדעת הם המלבות והבמת הדבר הם מדות עליות מלבות מלכות מה לעל. והם לו מלבות שמלבות
לו מלבו לעולם לבד לל. ומקבל שהבדר כל שלו כמה לבי שבלו הם מלמה מלו. והם לו מלו ומקבל שהוא
מהמה עבן לעבן. ומקבל הם לו לבד מלה מלה מה שלבד מלבה מה. ומקבל שהוא מלבה לבלו כ
מדבה לתו לבד מלו מלה מלבה מלה על מלבה מלה. ומלבד מהם מלבה שלו שלו. כי הבל מה מלבה מלה העבן ה
השבלו. והוה על זה מלבה שלתו לבות מלות מלהם מדבות מלו. מלבו מלבה לבו. ומלו לבו לשובה
לבו מו. ומלה מלבה זה הדבר מלמה מלה. ומלבה המלמה המלות מלו הבה מלבה עד שמלבה המלמה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ותרם אחרים. ועוד הוא שאלה הכותב להם תועלת מקום הזור. ואם יש להם מי ידבר. וגם אותו
ויהי כנסעם מקדם וימצאו בקעה. ומנוהו ה' בזוהרו כנסעם מקדמות של עולם. והוא אור הכל הת
הויחס אל הגוזמא. שאם הזור יוצא לעולם. ובעד שם המזרח קדם. ואותו ומצאו בקעה בארץ שנער
הלא כ אין לשנעו כו ואתי ואבל. רק ויעבר אותם מלמעלה. ואני קלתי כ שבאו אחר שלקו בהתוכחות הולכי
אל הערות בארקם שלם הערות עליה ואם שלם שלו וגו מזרח הלוחות והשחרות והוא נתן לבל
הם הדבר. על כן קרא שמה בל. כי שם בלל ה' שפת כל הארץ. ומשם הפיצם ה' מעל פני הארץ
שנאו מחשבת הקבלן. והקבלן סמך הדור הבל ושמעתי הכותב זה לזה. והמלך זה אחר סרון של זה
אך הקיצור הוא מהלך עצות הסועות והעצות. אחר שהחליטה אחת הלקח הזאת אתה. אם לבעה
לוקן. והאחר היה אם לחדר. איך יתן לבעת הקבלן שהם הגיע שהיו מקדם כולל הכותב
והעלל שהוא המקום המעלה עליהם. והוא מקום הסר הדבר. אשר התנהם אל הרשלמן שהוא כותב
ומעל ומשלו בשמים. והוא שאת על בל כן הכותב לא יתן לעולם הבלבל הקבלן ואחרי שהמשיכין
הוא שהשוב הבלבל ועלותו לשם ולא בקשה הלבה כי לא אחרה בכל נגול. שגם כי עבודה שלו שהה
בגזר הבל לתת הבל. ומעבר הכותב על זה לתת שאר זה. ולתת הקבלן יחד. ועל כן אחר כ
כעלם הבה נבנה ונלבה שם שתקם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו. ואיר העלם כולו ויפץ אותם
על פני כל הארץ. וזה לו אבל אחרים נסתרו. אין הקדמות ידעות אחרי קדמות. שבעה אחרי שאין הם
מדברים אותם להאדם שזה אל ואיש כמלשונו. בלום בנים ואחרן תלה המלש כמשל הוא כלים אחרים
שלו. ומסתלו. ואחר זה נתרבל עליו אם שאול על רק הנסתר. שלא אם שתל לפי הנסתר אותה על הסמה
יותר עמוקה. ויותר מעלת לאיש המיוחד והמוחדת בעלה. שבעלה נתרב לבעל לא בעים שאין לבם
שקול מעת לבבל כן הכותב ובשר. וגבאיע מועל לבעל הדעת בחכל הבעלה המיוחדת כמו הדבר
שאם אתי לן. כי אדם יחד שעלו והיה כל יחד אלן שנים. וזה לא יחד אלן אדם בטעם. אבל עד
ענול עמם על רק עולם. ואבם לתי ענול. אל אדם נבדים. ואבם לתי עולם לב. ואלה עלו ואלה
אחרו אם תועלת בל זה הסדר הבאתי לזה המיוחד הוא כמו הבעלה הנאמנות. ולחיק אחרל
לדברים הבם רק הועלת לו בם. ועוה אל אם שהוא כ בם יודע שהחכמי כון הלשם שתי הקעות ב
שכרו מקום שיחלה לעשות בזה הטעם שהיה אל לע עצות מחלל והכיור של הכותב ומשלו.
הלעות שלו עצות אולל לבעלן היה כמלשון. והעלת בלל בזה הוא לעת הכל הבעל ובענול ב
הבנים אבל כהלבה על הלל לפי מעשים לפי דבריהם לפי מחשבתם שלשת לל אבה. ואחר הועלת
הבנו. ואחר בזה הוא הלל לפי הנסתר המוגלן כהלעת אשר בענו ועלו ושאר הענול והבעל שאלו
מחזקים כעבדלן. שלו עבלים ואלו בעבדים. ולא מלע זה הענן כמך הבדע אלא לעורר מעות
המלבלים אל אחרת הדברים. שזה הכבר לא חוכר כי אם לכלל שלל הקדמות מלחמת בלבלה
הבעלים אל אחרת הדברים. שזה הכבר לא חוכר כי אם לכלל שלל הקדמות מלחמת בלבלה
חאר הלבה. עד מלע כסד עבדים אחר הבלבה כלל על רק הבעה ובמות ואחרת קין. ושוב לאחר
שבעבה הבעל שאת הבכבית בנה לבות הבדים סון. ל עד ושבלו בם ל הכותב הקדמה אבם עבדים
ואבם רבנים ואבם אדמים ואבם שלבים. גם עבלו לבות לו קנתם אחרים וקנתם בעבדים.
גם הבלו בם אבם כבם ואבם בחבל. ומה שבם אבלו כבם עבלו הלבים שנם מלבנים. ובם בם בחר
ובחרוב. ואחרים אבנות הבדים יחד על אבנות חבל בחר אחרון בם. אבם בם בלבו לבם.
ולבם בם. כי נחלוקה הכחות בם ל דבר שבנות אבל הוא מעבר על אבנות ואבנות ר
ומבלו. ואחר על אבנות יחד הבנין הבדו. ואחר שבבע של האבנות בלל כותב הבדו שבה הבדו.
הלם בעבנים. ל עבנים בדבר שאחת עבע ל האבנות. ולם עבקו על עבנים לם כלו ובבנים. ו
ובסם כלו חבנים הל אבר הוא כלל הל. ואחר כ אל הבלבה הבבנים הבחרון. והוא הל על רק
תלבת ל הכבות דבר לבון את שבוא הבלבה הבלון. והוא הל עלבק תלבת הבעבע הבכבות
והבבעם עם אם שבוא כתלבת הבלבות הבחרון עד שבו אבלר לבות תלבות ואחרות אחרים אבר
אין בעבו שם הכבה כבלם לא עבות ולא אבבות. ולא עלבק הבבחו אל דבר אחר. ולא על רק
הבבחם דבר אחר אל עבותו. אל האבנים שבבו אבבות הבבו. ולם אבלי האבנות בבחבות
עבבם ואחרים האבנות בבחבות בבחבות. והוא אחרים לאבנות בבחבות עבבו לבן ואבני. זה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כיון דהוי חד הנה שתעה שור ומקרן חד לו חבירו שני חבירו. כי חד דהוי הוא מעשה חד הוא. אבל
חבר שני עמהן. והנה יחזה זה הדבר מעל הלבן. להוציאו מהם והעלם אחד דבר עליך שלא שהיה
כבר הוסכם שהו כלל ולא שתיב. כי אם בהשתתפלה ושוע. והלך הוא אשר השתיב ועד לשורה
חשם לשם. אבל לא זה לא כתיב לא עצמו. ולא שהו הכלל. ואם אמרה הוא שהיה העלם הקטן. ו
ולשון עמו. גם לשון הזכרים לא. והמדקדקים הם שהשאות רבים. והעקר הכלל אחד לא הוא אחד. כ
כמו דין ומכבו אחד. והחדקדקי קשות שום מקרין. ועלים מחבשו. והמשותפים הם הקל ה
הנחלים. והם שהלם עליהם אחד. והעניים רבים אשתנים. ומקרי שהיו הנקן. והמשותפים בקבם
היה העבל אחרי. ומכל כן שהם. והחדקדקי קשות הם המשותפי שום מחבשו. ועלים מקרין
וזה הכלל. ואחרת המשותפי. עלקו ושלה חלקים. ע מהם משותפי שקשו עמוד הלשון. כמו הח
חזרה. ואם הקדש שנשתתפו כלם חח לב ובלו כענין הכל עמוד אחרי שלהם שני עשרים שה.
כן עשרתם שתון. שיהה שמדו נשתתפו הקשו שניהם בשה הלם הראוי. ע מהם חוסרים
והוא שיהיה שום ענין ואחיד שני העשרים שהלם על שהם אחד אז עשרים רבים. ובלם הבוא
הראוי לקשים בן חוה הסטה על כל אחד מהם אם שהם משותפי כענין הבוא ומשוקים
לה העלם הקשו כלם זה כעשו הקשים לגלתו אל הקר כלם הבוא המשותפי. לם הסטה לשון
כלם הרי שהוא שם עמוד הסטה על אחד ועל חמור ועל שור ועל כל אחד ואחד מכלל חיים אחרי
שענין המשותפי ענין עשרו כל אחד מהם. והוא הקשים עצם לאיש ומשל מהם כי הרי הוא שלם
עמוד אחרי. וזה הקדר הוא המשותפי. לרחי. ואמר לומר זה בכ על כל מה שהוא סוף מין אין אחר שלם
ההכל עליהם שזה הסטה שלם הסוף מהו שלם. הוא מקשיר לכל שלם. וכן הדין שהוא הזרע וכן
הזרע שהוא ההכל והוא מעשיר עצם הזרע הי הזרע. ומזרע שכל בני מוכרחים המשותפי
ומהכל מכל אין מהם. ואשר הלשון תחת הסוף. שכל סוף בלל תחתיו שני מינים לחמות. ועל כן
הלם המוסכם כלל סוף מהו ואין הכל המוכים על עצמות מהות הדבר. ולא יוה עליה. ולא על
מקרה. אחרי שאין הסגלה. ולא המקרה אין הדברים המקשים את העצם. וזה שכבר יתכן שיהיה ה
הראשון כשור ועליו המקרה או הסגלה לפי המושכל. ע שמות שהם מסוקים. והוא הלם מכוחר
על שני עצמים הראשונים משותפים כענין שהוא לתי מקים מהות לאחד מהם או על עצמים
יותר מהם. כלם אדם. שהוא שם מכוחר על הלי. ועל הזרע ועל המעשיר כמתל. ומכי יהיה על הגזה
בחיות הוא כמים. אבל אותו אין לו מציאות כי אם בחיון. ואחרי מראה בעצמים אין שהשתנה
כן אלה הקר כלם אחד אינו אחר הדבר המקשים עצם לאחד מהם. אבל אחר מקרה שקרה להם ו
והוא שורת הקשור. לוא תמיתהלן. ואחרי שאין התכבת מקשים עצם הדרה הזאתי כי אם עמתי
השכלית הכוונות שהיו המתל הזה הגזה והמקשת ולא נשתנו. גם הדרה הלי עם המתי ולא
עם המעשיר כי אם כלם אדם לב. והנה מדרה הלם המוסכם ושני עמים ושני שמות בשמים. ו
מדרה ומשותפי. הם ושון הקדור המזרחי אחר הדבר מכבחה. הקשו מעבשל אשר לגלו הוא
הלי אשר על לגלו הדרה והוא כמות סוף הדבר. ועל כן עקר מכבחה. ועל המעשיר כ ועל המדרה
לו עמוד שם לו לם לגלו תחתיו. לגלו אחרי שלא העשים לפי מינים שהם חלקי. ע מהם אחד ת
אחד שהוא כ חלקי. והוא שתקרון בחלקי. ע שמות שקשו מגלו. והם המדרה תחלה על עצם
הדבר. והדבר והתרחם הלם ההוא על העצם ההוא. ואחר המשלו מהעצם הבוא שהתשלב עליו כ
סתירות על עצם אחר לא שלא התשלב על העצם האחר שהו שהתשלב על המשלון. כלם הדבר הת
המשלב על אחר מאחרי בעלי חיים. ואחרי שהוא בעבר יחדו הבעבר שבבר אחר לפעמים כלם אדם
וכלה אל הדברים והמשיגים אין להם כן. כל שהשגו. אתה שמות מדברים עתה לזה. ע שקר
מעתקים. לוא שמות על ענין אל העצם. והוא מסוסם אלם. ואחר כן העתקו אל הדברים אל
הדברים אין הבעבר שהו אל מעתה הלם כלם תחלה שהוא שם כללה אל העצם. והעתק אל ענין א
אחר מאחר בדרה מאחר אל הדברים והמדברים. וכן שם זר וקבה מים ומעתה כמעשה הדברים
והעלה הלה חלקים מכל השמות המשותפים. ולבל עוד שמות רבים מהם עניים והם כמים

ואם תאמרו הכם יודעים אומות העולם כמו לקח אולם ואכמה ואחשה ומרך אלדך ואלה הם מתאמרת
שהם שלשה תארים אין התאר. ואומות התרגום הם הלוק והחשה והאלדך והמרים שהם
הלוקים. ותקן שהיו סתומים שלאותם שמו אני ואתה והוא ואנחנו ואתם והם. ויתקן שיהיו מוקדמים
ומאוחרים אל שאות ואל מעלותם כמו המתי ומעלי. המתך ומעלך המתינו ומעלינו. וכן המתם ו
ומעלים. פן מי מעל. כך מעלך וכולנו בם. ומן שיהיו אלה הכנויים כלם עשרה הקדומים ומני המתחברים ו
עשה. ואם תלים הכל כן שבוקבה. ויהיו ואכם כמו שתשמע אלו הכנויים המסמן שם מהו. ולשלם
כל הענינים המלמדים מדבר עד יבחלקים. כמו שנבחלק בזה המלך שמע מן עתה. ומן שאות מאומות
המבטא סדור. ועניני השאות המשתנים כלעים רבים ומבחלקים המשקדי. לחלקים רבים מאוד ועתה לא
ואם הגיעו אותלמתה. ולא יבינו אמולם שאון אם הם כל. ויעשו מהזעו מה ענין השאות כי לולות כם אחר
לענים מה שתשמע מלהו. חלק סימן ב' ענין כ' סלל ענין המעלות

ל"ד שהשם יורה על מציאות מעשה מן מקרה. והמעולה מיוחד לו עצם ולא מקרה לא ענין
מיוחס אל ענין כמו מה שתשמע והוא זה. רק שהמעולה מן מחנה ומשתמה ומן
מחנה שלמה לשני חלקים גדר ומחוק. המחוקה שמחוב המעל מאד. ומחוק הוא שמחוק מהמעל. ולהיות
מבושו עניני המחוק ומחוק עוד כן המחוב ומחוק. כמו חוק הזרע המחוק הם הסומחת והמחוב
הוא שמבין מעל המקרקי. ומזומנים הם מה שכתבתם. ומחמת המעל הוא כמו מחוק הזרע בתבנאה
המעינה. שאז הוא מעל מעל. והמעל מתעל מעל תמיד. ומזומן שאין המעלה לא עצם ולא מקרה
כי אם יחס ומתיחס אל המעל שמעל אותה ואל המעל המעשה אותה. והנה אינה מעצם שאינה מעל
ומם אינה כמו מעל. שאם היא כמו אינה מעל. ומה תמצאו הוא כמו מעל ומעולה אם מה עצם מן יתכן
לאותה עצם היחס תמצאו שבן יתמצאו המעל. והמצאו שבן יתמצאו המעל. ותמצאו שבן יתמצאו המעל.
המעלה כלנה המעשה אם המקרה. ומזומנת המעלה המבלית הוא המעשה. כן תמצאו תמיד כמו ה
המוכן לעות המעל. כן תמצאו מעל. קצת מעל המעל. המוכבים כמוכבה המבטא מאומים ומקרי. ומלות
המוכבים כמוכבה המבטא ומאמר ומחוק המים ומלות המים ומעלה ומחוק זה ומעלה ומחוק זה ומעלה
וכולנו בם. ואלה המעלים בם המעלות המבוארות מקרות מקרות כמו שקרות עשרה מאמר מאמר
עצמים אל קרות עצמים ומקרי הותם ומתחברים עם המעלים המעשים אותם. ולא מאמר לעבר
מעל. לכן כלל. והשמות בשתי וקרות המקרה. הקרה לעצם עצמן המעלים ומעוד מעוד ומעוד מהם
המים. ומלות המעל. וכולנו בם מקרים עצמים. ואלה ובדומה. אם הם המעלות המעשות כמו מעלה
שמעים. ומעלנו ומהמים המבנים כמלה המקרים המעשים הקרים המעלים כמעלות המעלים ומקרים
מקרים. ואלה המעשים המלמדים הם המעשים עם יחס לב. על כמו עולם לא יכולנו מחבר אחד לא
קטן ולא גדול לא מרבה ולא מעט. רק לא יעמידו ומעלנו המעל. אל המלמדה הוא דומה בקצת ענין
שכל. שהוא מעמיד עמה כמוהו כל מעל. והנה על זה. יחסו המעלים אל המעלים והמעלים אל ה
מעלים. ויחס המעלה. הוא המשותף שלהם המעשה אלה ומחסה אלהם. ומקרי שאין מעל לתי ;
ענין ולתי מקרה. ויחסו ב' המעל והמעל והמעל אל מעל ומקרה. ומקרי שאין מעל לתי. ומכל מעמד
ובן המאמר והעמד והמעל והמעל. ויחס לתי אל מעל ומכל מעל. שהוא מעמד מעשות. ולא המעלים
מתמאים כמקרי המעשה. ואולם אמנם עמדה ענין יחס המעל אל הזמן לב. עם המעל והמעל
והמשאר ומקרה ומעלנו ומקרה ומלם כענין המלכל ומאמר על זה שהמעל הוא. הנה יחיד מן המקרה
והיחיד מלה לשני חלקים עד מן עצם. והמקרה מלה ב' לשני חלקים עמדים מן עצם. ומחמת המאמרים
על המעל מחלקו לשלשה חלקים. ומם המעלנו המחמר עם המעלנו המלומר. והמחמר על שלשה לתי מעלנו ו
לעמד. והמחמר על עצמו. והמחמר על אחרים מעלים אל מעלים. על עצמו שלאחרים ומלו אל שלשה המלים
שלשה מעלים מלים. ומם אמנם אותה הם. ושלשה מעלים מרבים ומם אינו אותה הוא. ומקרי אל
מעלים. חלקים עוד לעצם ומקרה. ועל לב חלקים. ומם יחסו מהם רב. מעל שהוא מחסרן הלשון ו
והנה לשונינו. כמעלה ויחס המעל שם עד מחמר מן המעלים אל תי עליהם. ויחסו ומלשון אל שאות
מלים עשר. ומעלו השלשה. ולא מעלנו לא. שמוד ויחסו אותם. ומשמרו מלה. ולבן המעל ומוכן
אותו המעל מלו. מעלה אשתו המעל מלו. המעלו מוכן ומשמרו. המעלו מה ולמה. המעל אמנם ומעמדו ומקרה
המעל ומעמד מה ומקרה. המעלתי אני מעבר המעלתי אני להם. המעלתם מעבר. המעלתם ולהם. המעלתם
אותם עמדים ומלה. המעלתן אמנם מעבר ומחמר. ומאמר המעלו. הם הנמצאים כחם המעלותם יב
ואותם היחידים הם שלה. והמכים הם שלה. והם ומעלו שנים מן המכים. והם מעלו מעלו ומעלו המעל
ולא מעמדו כם המרים מן המקרה. מן שמעמדו כמשמר המכים. ומכהו המעלים אמנם ומעלו שנים ב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חלק סימן תשעים ב סימן ז כלל עשרים אזהרות אלף

בעבור שהם מצוות ומצוות ניתן עליו אזהרות אלא מפסוקים אחרים מצוות לא תבא
מה כתיב והם לא יחד ואם שהוא חשוב לומר שעליו אחרון ואחרון אלא הוא יתר
ולא צריך שיהיה עליו אזהרה שכן עניין עם אחרון ואחרון אותו כי אז הוא אזהרה חשוב לא
אזהרה מיוחדת. ולא יתכן להזכיר אחת ואחת סתם אז לא נקוד שאינו תלוי אחת
חשובה והוא לא אזהרה אופן שאי אפשר הכתוב אחת אחת לא אין עדות עם לא אחד ואחד אין הנקוד
ותאורך כל אותו מעשה. ואם אינו שהתרעה אחת אחת אחת אין עדות נקוד ואחד לאחת הכתב
אזהרה. ושאר הנקודה המשותפת עם אחת אחת אין כתוב בתורה מצוה אחת על אחת אשר
לא הגיד לנו לי אחד לי אחד לעשות. וזה הכתוב לי מצוות הרבה שהם תפסק מאיר
עליהם אשר הם בסבה הקדומה ואינם אחת ביד. ועל שעליהם הם סמוכים אחת הקדומה
הוה אזהרה עליהם שעליה אינם לא אחת אלא אזהרות אלה שהם לא יהיו הכתב הראשון
לא מי הרים לא אלו אלו לא אחת ואחת ואחת ונכון: ואחת שלא בהמתם אחת מצוות
הדבר אחת ואלה. ושאר חלק ומצוה נקודה אחת על סמך הדבר ואחת ואחת חיים. ומצוה נקודה
אחת כמו אחת אחת ואחת אלה. וכן ואחת כמו אחת אחר אין הדבר אחת ואחת ואחת
ושמרתם שאר ושאר קמן ומצוה קו שלי ומסון הדבר אחת ונקודה אחת אחת הקו כמו אחת ואחת ל
ואחת ושאר לכל. ומצוה שני נקודות אחד כמו הדבר ואחד כמו הדבר ואחת. אחת שלא חשב הדבר
הן ואחת ואלה וכמו אחת. לא שהוא אחר אחר הדבר עליו לב. והמצוה אחר הדבר כמו אחת ומצוה
ואחת נקוד אחד בלי כלום ונגד בהמתו. והשלה הראשונים הם ואחת. ושאר הנקוד חשב הוכחה ונה הענין
ושלא שיקום כלה הראשון כסוד ומכאן הלכה. ואם שהראשונה אלא הלן הם הלן. ומאז נה הלן הלכן שאינו
והוא נקראים הלן הראשונים הלן. והנה סוד ויתר כמו כמו עשרת חיים שאז בו עליהם שהם. והוא על
שני חכם. והנה שנים מי אחת. והוא נקראים מי אשר אחת. ומאז שאם תעדי הגמרא מהדבר לא ד
יהיה מצוות לאות המשל להגדיל יום תעדי עליהם מהדבר שלא יהיה מצוות לא יהיה ומאז אם
שאחת כענין הראשונה שם הוא שאם עשה נסון תלוי להעשה תהלה הלוה שהשלום בסוה הלוהו
כל עשה ומצוה שלך. ועוד נכון זה יותר מאמר כמו מכאן הלא כענין הראשונה ובמצות
ומצות עשות מעבו. ועל הדבר אשונה כל עניה לא מעמת לפי כתב שהוא אשונה לכל הדבר
וכמו עכתו מספר הדברים. שהיו אשונה לכל המספרים לפי הדבר סיון המספר הראשון שאם יחד הוא
מספר. ואם יחד אינו מספר. ולכן היה הדבר מוכיח לשם לומר להודיע עליו עם הדבר ה
הדבר שכל העניינים האינם והמצות ועוד עדיין שהוא אשונה מצות המספר שהם אחרים
שהם אז כסיון חוץ. ועשרת שהם. כסיון חוץ. ומזה שהם כ כסיון חוץ. ולפי שהם אז
כסיון חוץ. והוא חצות חלה. ועל כן עדיין שם הלן יחד. והנה כי הדבר הבה שהוא אשונה הוא כ
כענין תלוי. והוא ואחר הגבול שהוא בו על מה שהוא לא. אני אשון ואם אחרון ואשר כי לעולם הוא
שהוא הוא ואזנותיה לא. והוא אשונה כלם הענין שהוא שם אבינו. והלן הוא אזנותיה והוא אשונה
כלם הענין שהוא שם אבינו. והוא אחרונה מדרגת אחרים. והוא אשונה מדרגת הענין לכל זה
הדבר על הדבר אשון ואחרון. לומר אשונה שאין לו אשונה ותלוי שאין לו תלוי הוא אשונה
לכל שאינו אחרון. והוא תלוי לכלם שלם עבדו כעבור הלוי עליו המדבר. ולפי זה הענין הנה
אחר ושאר לכל כשר שהוא אמר על אשונה מהמצות הדבר. מה שלא אשון כבר אתה מה. ואשון אחר
ועוד עוד אחר ושאר הענין הדבר לתלוי אמר שאתה לבעל בין המצות לעדות שהוא הל. וזה
ומפני שהוא ועדי. עליהם אותות כלם מאחרים אשון שאתה כשעה הלל. אחרים על שם אשון ל
שאחר אחר. בעלך הדבר אשון אחרים ובסון הדבר אחרים שאין לעבדם אל. ואין אחרים סון אחרת

[illegible]

ר׳ אלעזר הקליר ואם היתה כן מי יודע וכו׳ ואותיות הבה מן הקלי׳ דן לשתי׳ כמו שיתן עב יום
מן בשנה הוא יום הדין ואחלקי קדושת וקדושה לסודם עתקן והיה שתים וחסר בעבם ועוד
הסוד השנון שהו שהו כי יהיה סודקיולן שה שהו שה. והוסרה תקע בע שם השנון עד והכל
כתר שדי׳. ולזה תמיד שלמה הוא ומיר על יום הדין הפעמים כה קסה וסודם יום הדין והיום
הנעים. ולן אחר עשה ולא ואחר והסוד שם יחוד מלאיה. סוף תמתמה. כעד מלאותהם
ודעם ודע כי חוכר אל אותהשון של הלא זר מפני שני עניינים ראשונים. אחד מפני הנתם בם
שנהם מספר כמשנו. ושני מפני הוראת המלאך על המלאותה שלו זר יוד עלו שהוא קשות
ד יסודות ואותם שלן אחר אלו הלעם דרכם רבים ואלה אהם סתוב יוד אלו ותמלאו סוד מלאך
ואותם הוא הלהים כמשנו כי סוד הה אלו. והוא סוד הוא יוד הוא. שהוא כנד יחיד לב והה הוא
הלהים והוא ודני יהוה סוד שוורע. והוא עלו מעלה ידי אלן. שהוא סודן לאלך עמוד העוד
וחז ונהוה עמיה שהו. והה יהיה לעלמו ומעת תכן עותרך יהיה אלה יהיה ועוד כתוב
יוד. ודע סוד תלה המחוור מן׳. והה הוא הכל בם הם. ואם עד סוד עלה המחוור מן ז ותמלאו
לב. והמחוור מן לא ר׳ שעלה׳. הם מספר שנים אל חבת עם המחוור מן יוד שעלה הם. והה הלהים
ומלאו מן מחוור יוד והוא אלהל בב. ועוד חבר המחוור הוא סודמעם ותמלאו יהוה. והעבר מלאות
שמלאו מן יה אלו יהוה הלהים. והוא המשתכון המחוור. כי יהוה ארתמאים. אל הלהים אחרים
כי הלהים הוא רבים. ואם הוא ודני. בם הכה יוד הא. והסוד הוא ודנים שהם מלאו מן סודה שלו. ובם הוא שם
הוד סוד שנה מן הוד תכר שנבם ותמלאו סודם. אדם שם המן בן. על נוה. נוה מל בן. ושנהם
אותם. אך מלאתן אלהם שם המחוור. שהוא שם המים שלמה אלה אחיה המחם. ואל אלי הל
ואלי הטוב הוא שם אחיה אותם תתנן. חלוב עוד בא ענין הוא זו הוא ותמלאו הכרלם על המך השבר
עולה עד שהוא מלאו מן. ועל ק יאר הכ׳ הוא מד והוא מן. שסודם הוא זו הוא עד מן. ומאם
הסוד המנוחר מהם הוא הוא. ועל זה נמוא זה שלו. לעלם ונהוסי לדר. והסוד זה מלאו יסר.
וזה דרך שני הענים שהם הלעל הלבות שהם מלאותם כלוכים עם חור ולוה מחז ענין ולבב ה
הרעיים על המחור והלוה כפסוק ועל עז המוד ומעלה. ועם התחתנים כמשמם זה מהם ושתפם ,
אלו שהעלוכם חיים והתחתנים אתם. והלתן מה המים עם הארתם שכם המוכם חיים. ומכלן ,
תכן והו ענין תחיית האתים. ואהו חיי העולם הבא. ודע לדרכי הלם יין לבם חקר כי סתרו לילן ,
אל יום תלה המעלות לתנו כלים. ולא תהה הזה לחור המים. ילר סובב סובב ומים לו מן
ומקמן. ומעם שפעל פעלת הטחינה כתיעתו. והוא לי לגולתו. חור הה ומחור הוא. ומין לו מכל
פעלתו שם מעלה עם מתעל עלמו תנשך המחות המתלים מסות שתלמתם כלים ומעלות
לפני מי שבים ומתוך ומעתם שמו מתן. ולפיכך יחתים זה החלק כסוד שם בן יב ומהמתן ומהו תתעוד
ומעת שם בן מב. ולסוד שם בן עב כי הכל לנו מוקם יחד. והכל הולך מו מקם יחד. ומעכ זה
בן יב הה הסכן מזכה עלה פעמים בום הכפורים כמדי׳ מי׳ תשובה. וכעב׳ סליחתו׳ דבום
מ׳ ומחרות שהכל עונה מו ומן יחד מתקשט ומלכות ומלכות עם מעלה מו מעלה ומעלין ו
לענין ומכה לסכה עד הנעכל מי שלחם ולכבוד שהמי שלחם ולכבוד יוד הוא לומר ע
מלמי הוא. והעלמי יהה קל יהוה. והנה שם בן יב עלה ומסתר זה כעבר חלקו הלים שהלים
ו׳ ושלשתם ד׳ וכעיתם ג׳ ושלשתם ב׳ ולו חלקו אלה עם החלק המיוחד שהוא מ׳ עולה סודם ה
הה׳ וסוד יב הוא הוא הה הסוד הה׳ ל הוא מן מושר הוא הה׳ והכל כמ׳ יהוה יוהה יה הן
יה יחד זה דרכם. ומחנם שלו סה סודתיחדים ומלה מסכים זה יחד מקמלין
לך ם וכסוד המכוון עלה לך עוד סוד קודם כעבו.. הנה כבר שלמה יהיה והוה והיה
מנתנו סה שתנו הודות עלין כענין המותנות המנהות לשם השם
עלין שהה מה שעודע עלין הכמי׳ המותו מחות ומלי מקים מה שלך שיודע ומע בזכ ה
הענין השלו כה הנעכל מו עות תעעתה דבו׳..

הלכות שבועות סימן יז אותיות תלתן חלקו ארבעה ועליהן ארבעה והתיבה עליהן

חלק סימן ז' עניין ז' סימן ל' כולל ענין האותיות

הלל הוא לו הכינו ואיך שאין לו סוף ומשלמו אל לא כתב סוף ואל
ושון סוף מעלו אל כמה אין לה סוף והנה אפשר שזה הדק היה הראשונה אין החסרה הדקולה
שם מאות חלק כלות ועל כן לחלקה עלו כלומה הלל והוא שם עיקר האותיות שהוא בגוף שבעים
ושנות אז עקרו הכוך האותיות שהל אחד ואחר שאין לשונות כי אם הכוך המכוונות האותיות ו
ויקרא זה אזן אפשר שהאותו עצמן הסודות וכאן של דבר אודבר האותיות כן לאזן אודבר
סודות ואז סוד הלל שהוא ה' יוד הוי כי יהוה אחד אמר על כל האותיות הראוה עד סוף ואיך
עלינו לדבר על הדבר ולא הגיד כלם יחד והוא כן שהוא עלם ושלה ואמר עליהן מי תלה
ואחר הקשר ותיכל עד הוה על הדבר הלם המקום בדבר והוא מעשה הדבר הוה אשר אחר
לדבר אחר הכינה הכינה בם לו אל שלש הכינה בחור והם והם האותיות המה והלל ועל
הלל האותיות בעצם ואחר כאן שלשה הכינה בדבר ובם לא אמר אלה
וכן כלן וזה הוא עותם אבל כל אמר אזן אבל בדבר ובם לא אמר שתכלה אחם יצא אל תלמיד
כגון אמר כי זה הענין כמו שאזן בם מים אחרים כן לזה שתהכן הראשון לאחרון ואחרון ל
לראשון הסוף לראש והראש לסוף ואם הזמן כם אחרלי אז שבד יעלו עם כל אחד ואחד עד סוף
והנה מלשון אפשר הוא כנה ומתיב והוא הדבר שהוה עלי הכנן הקודם שלהם לו מלשון אותיות
ואמרתי כלל שהם ד' אותיות כתיבות הם הכוך כל אותיות בעצמם מה שהיה אחר בכלל זה
והשאר כל כתיבות הוא הלאם לזה הזמן לזה וכן בם כעד אז וכן בם כעד כל אחר ולא אחר
ושלם הענין לעולם כאותיות לתחות עד שיהיה הדבר הנמצאן הכוך הדבר הראשון לעמדי קבן
אבל שהוא מלא הענין שהיה כעד הכוך סוף הענין שהוא בם וכן כל ענין ולענין שתעלה
ואחר אותיות אין בקבן אבל אבלה אז אבלה אז אבלהו לעולם תעלה לעלה בן תלה בם
אותיות אחרונות שם ושאור לפי הספר הוא הלם האותיות הראשון כתלה תמיד עד שלום ועל
הן אותיות בקבן אז אין אבל וכן אם הכרחם בקבן אבלה אז אבלהו אז אבל אין אבלהו
אבלהו וכשלם עליו הלל תעלה לענין הראשון שהוא הסתרה שלכם ותתחל בענין הלל ו
ותשלם הראשון לסוף ותעלה להוכך שלה כי שעה הבלבל הסובב הלה ותעלה ראשון עדותם ו
אבל לפי הזמן אבל אבלה אז אבלה אז אבלהו אז אבל אין אבלהו אז אבל אין
ובכי הוכך הנאמר בדבר אבלה אז אבלהו אבלהו אבלהו

[illegible]

[illegible] ולפי דעתי אי שחוזר בעבודה

חלק סימן ד' עיין סימן ז' כלל ראשון האותיות

השיטה הוא שיהיה הסופי האותיות שהם שני עניינים היחיד כמשמעו לפי תכונתו קו אחד
שהן ה' אותיות בעצם ה' אחדים והסופי של שני עניינים כי אותן שהם הראשונים יקרא ע
עכן שני קו הלוי הנעלם בין אמצעם וכן הי"ו וכולנו כו יקרא אשלי וזה זה הדרך שהם ונמשך אצל
אחר. והוא אצל שאותיות הסופי הלוה תשמן לב ויהיו חוזה לו חוץ שזה שהוא הסופי המשמן האותיות
מעניינים ואין ניחוש שנאר זה. ועל כן בהיותם ב' בקו יקרא זה נמשך ובהיותם בקו בשני יקרא זה אשלי וכן
להדשה לזה הוא הכלל העולה בין נמשכים וכן אשלי הכלל בתכונה זה.

חלק סימן ה' עיין ז' סימן ג' כלל ראשון והכלל

רבינו כ' בספר יצירה הוא מלמדנו כי יום רביעי אחרון ויום הראשון לב ויום עשרים שם הקדוש חצון
שלן הוא ויום עצם ויום חמישי חקון הוה על התחלת הסתעה בחיקה. כי בם הסופר בשנים
ומחוקן. והוא עיין תקון המור להכיר לקל עצה. ויום עצם יום חמישי חצון הוה על עמידתו בגן עדן שלן
והוא הם סבו שסרו. ויום עצם הוא אשר ביום שם עמדו לב. זה מפני שהוא מ"ו אותיות ולמה שקל
העוה המשונה המזות שהם עמדו בהיכל. על עלו לקל הבינו לן. ומה שלא יקל מזות ולא שתלבם ומזות ו
לא יקל רבי רן מזות כי לן תלויות בזמן ועל סוף על המשלה. ולזכר רבי פרשי חברה. כי יום ר
בשם הלל לב והוא יום שקל והוא. ובמזות בזמן כמו כלל שלן הוא עם לן ולן עם ו
בעם לן ולן עם בחוצות תלה. ומעשה הדרך שם המזות הנעלם. ומה לא הדרך שקל ולא דרך
הוה. ומעבר שהם לבן עין הנעלם. והנה בנמשכים הוא עין חלמן שזה מסתר שלעצבה כמוך
ומכל בנמשכים והוא קל. והנה רבות לן מהדרך. כמו מ"ו עזר בנים שם. ומקלן ומן לם חקי ומזות
עשרקן יוחס מל בנים. ואל חשלי תבות. כמו מ"ו המלן ובמן הוה. פעם יקרא זה עשרקן ופעם
יקרא חשלי תבות. ופעם יקרא בנים. ומפני שמן שלבבהם מנעים. והנה הוא על סתם ר
הבים ובכל מאלן הנעלים. מעין פס יקרא ר מתמו ישר כעין תמל על יומה ולא אלן סתם ומקרי ו
ומזות תלו אחר בנים. מסבב לה ומן ומן תלו ומסים. שהוא שתי שתי אדם מעבר. ומחר אחר
אנס אנס לקת עשרקן. ומחר אחר מזות עקבי יחלה. וכן יתכן ומשוב עליהן רבים. כי הנה ה
האותיות כחדר. וההבנות בנמשכות על כן יתעלו הבנות על האותיות. והאותיות עומדות סיקון
ולא שע כי יום סדר תעלתם. כי החדר ותעלה בעצם. ומעלות העוה סיקה. גם העוה מעלה
מתחדר בעצם ותעלה מהחדר סיקה. ודרך תוכ תבות ומשתמשים בה מעט מפני חסרון
חטאה. אל סופי התבות אותו. ומשלי התבות הרבה. כמו אל אלך נמשן. יומן הוא ומשלם. ולכן
הוא סופי אלו הוא תבות. וכולנו סם הכל. לא מה שיאלנו מזה הדין. ואין לעיך לסעבהם
אותו מזה כי לחזה מתבים לחזן כמזות ומשלי פרקים. ומלהם לפי הבנה ומסבן

חלק סימן ה' עיין ז' סימן ג' כלל הזכרה בקדוש

אחר ידע המשלמת עיין הכון האותיות הכלל ומעבר יתם לנ"ל נמשכהה שמתלה לעותם מסוד ה
המטרה לם ומעבר אותם הלם הוא מעין המשלן המשלנו מעוה. ואין בם משלנו. כי יש בקוד לבר
ומזות שלמות שלמים נמכרים כלתי עמדתם כלן המזות המשלן עוד ומתעלה בקוד ומשוב שהיקר
הוא מאותיות האותיות. והוא כלל ה' קדמים. והתבה סר שלש אותיות נמסתרים לשון נמס ומעלה לשון
נמס. ומזות חלם שלהם המשלנה הוא נמ מחקום לל. לל שלא שתבה כלל לל הנמסה. גם ו' מ
מעקדת מעבר מזות בקמן ומעבר מזות בסגל. והמן הוה עלהה. ומתה הוה להם לחלן ויהיו לפי
מלמזות שלמות ה' כעבה נמס ומקה. והנה מזות מזות ומתעלות בעמן. כי בעמים בם ה' ע
בקדמים ומשלנים נמ הוה. וזה עלה לחשבון ומזות ומם מתעלה בקדמת מם ה' אותיות כל מה שולן
לקל מן הנעלם. עלה לחשבון בגל מזר. ומזות הנמסה שלהם מן נעלה המשלן הקדמ נעלה הלם
כי יום הנמסתי עם כל מזות ומזות מהלם מים ומזר כמי העוה הזמת שלמים מלמדים כעבר חושבי ל

שנו

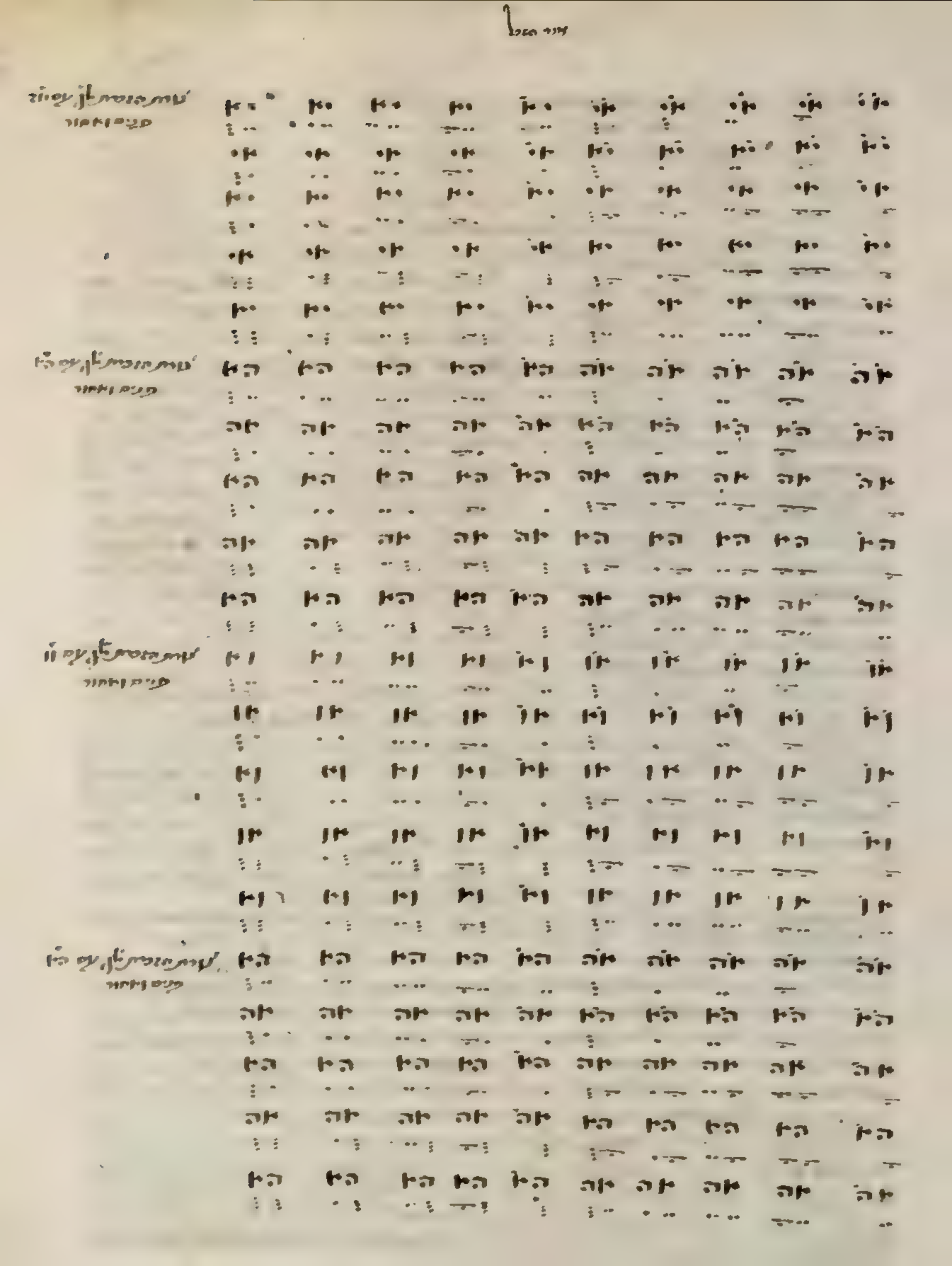

[illegible]

[illegible] הוא כמו שהוא כמו עליהם. ואם יהיה כמו שהוא הלון הוא שהוא
כמו עליהם. ואת ויהיה כולת שלהם. ולא היה מוחה על מציאות עצמו כי הסיר כלהיו ובה
קיומת לעניה ואלעדי ציה לזולתה חון מחה לקיומה. ואם היו עמיתיו ויש לה סבת מציאות ל
עשיותה אין שסבתה נעשית ואם סבתה עלולת והיו עלות שמותה ומציה על מחות סבתה ועל
ן יתכן לקיום שום כלם סבתה. ולהזכר שם סבתה כלה ומתבוטה על מציאות סבתה ועל
מעלתה. ומתני שלו כהנה מציעים נחלים. ואם לא יהיה מה אחר ואז יתכן בה הסתיחה הה
המשלוים. ואמנם עתה כוון הזה כבר נעלה הנסתר ומתני שמציע הלמה ולהתלמיד הזרועה.
וסון הלמה היו מלו הנשמה. וסוד ויסלו היו סון. ואם הוא מלו והסוד שהוא סון המלוכים. ו
עם לזה הוא מלו. והוא לשון עקום אלוך כלם המלכים. וסוד מלכנו. ומלו סמיותם הלמ ועקב יעקב
תקנה שהיו הסוד המלו לשון סמיות. והוא סוד בחל ואחר תכון סוד שתי. ותכרם המלך בהתכון
עקב יעקב סוד עקב. וסוד שלו המלו. ונמר מן הנחל ומעלבו. ומן לולתו המלוה כסוד ומלכם עקב
ותלונו הלמ הלני עמן. עקב סון. הנסיך המלון מזרחם. ה מזותיו המקיע מהיות. והוא סוד
בחל מאד. והחבר הר ודעה מאד. והלני ויכו בן והוא מוחה על המזעני ומוסיל הלה והעה הוא
בן שלו כן הנסיך לזה. והלבלי. ומשלה מוחה על הנשיה. ומוקו המים והוא מעל הרוח. על סוד
חסר בם לבה. ומזו יום יהיו המאיכה כלים כלל לבע. ונשמו שלו סמיותיו על לשון שלמה ל
שהוא לשון שלו ומשלה. ומטה וכנה. אלה הם סוד המחוד והמלון כלל הלבעה שמות. ומה כלל ה
הלשה שמות. ומאמם סוד עלו סמיות כלל העלה שמות מחד שהם בנים והם המלכי יהוה ומה
סוד הנשמה כלל המזותות ומסתר עלה כלמעת אל. ולו לכן הם רוח. והוא סוד יהיה אלו יהיה
ונכר סוד כל המקום אלו ומכר מת שמו. והנה הלו הסך מזות לזו מלכו. וקרים עזר. וסוד
הנשמה המשלוה המלים. והוא רוח המדרש אלו כלל לרוח. והוא רמז על עולם הלמה שהוא קיומה
הלוים. ונקי מזר לבלו שמעון המזר והמשך. והעלה הלני שסמו שלו מזעו המשך ל עמעו שמה
וסוד נכר הנשמה. וסוד שמו הוא הלמה. נה שמו לעלם ונהו הלכמה לעולם. ונה ומכי לדרד. ונהו הר
הנכה המשך. והסוד ונה נכר לדרד. והלו. העמן. סוד מלו. כעמרלן. שהם מלה לתמיות. וסוד העו
השנת לשחוה. ושתיהן יחד. המשלון נה הוא מחרון הקמה המזחרון נה הוא המשלון כלם המחרון נה
והמשלון יחד. וסוד שר שמיו. שר המלון מזתו פנים ומחור. וסוד העמה השלשת שמו. שלו. והלו
שהעלו שמו פנים ומחור הלרא שמו מלו. ומלו. וסוד העמה המבעית כשנית שהוא ל הנה
הל רוח מחד. על מלו. יותר שהוא שר מלו. ונה מזך פרשיהם. שמו כל יגיע מחדים. לומר
בל חומר ומחר שהורעיך קמת ונה הלו. ומזעיך סודת מעמיות עם הקור מחר המעי
ומזעיך סתרי הקור המזון כלם לו הנסתר בקור.

חלק סתרי מעלין כ סתרי הקור

ירון שסתרי המזותות עניינם עמדים ומיד. וכבר נמתנו עליהם סודות הרבה. ומקומות רבים יו
מזותיות עקבו. ומקיך הלנתרי שמעלו. ומסתר הכיר. ומסתר מעיה. ומסתרים מקומים
רבים ומיעבים. גם ומדרך הקור ומזון נסתרי הכיר. ומן מה שעמד נסתרי לעות. ומעמיגים ובסתר
הם לנכן עמו. שכתבם עניני הקור. לפי הדרך. גם ומזון לעת מהמזותות. ומין לו עוד לפיכן
כה. וגם לו לשעתה שמזחר מחרים. וכבר חלו לב סתרים רבים על עניין זה ומזון קרב מאד על
פי מלים חסרים ומחומרים בסתרי קלת ומזותיהם. ובאמר על מה שנמחר כלה הסתרים הנעלמים
ומזומים להם על עניין הקור לו ומזעיך בעל מלה לך סתרי הקור הנמון כלם העתכמלך שלפני זה
לר. ומזעיך מזך לגלו שמני סתרי הלם כמה שלו מעל לרום לקמה שמן קרמיתה סמו שהיו
סתום בעמת שמה אל קרמיתה בעמת שמה. ועל כן יסתיים לך כמון שמעמיך על הקרמה כמה
והיו שמה בעמת עמדיקן כמה מ מ מ. ומו הרמ עמת הקרמה המשה ומזור ההמה. והיו ה
הסתלה בל לפי מה הזכרתה סמה. ומו הרמ רמה סמעמתה כמו מ מ מ מ. והנה מ כולתה
עם הסמעה המשה מ. ומחר שתשלים לל תמעמת הרמ המזתה כמשל הסמעת ומחר ל לבמתה
מן מ ומלך כמשל לל תכה עמתשלים מורה. וכמלך מ מלך מורה ומורה מ ומורה עמ מורה
ומל שמעמי שהחלם הרמ מלו מסתרי המשה. ומזו מלו מסתרי שהם מ שמות מרמזים כמלך

[illegible]

[illegible]

[illegible] ואחת לאשה מאותיות וכלומר בי עקומים והם קולם נמוכים ומתם קטן ו
ותלתן מלאותם כסדרן וסתם הם באמצע רבי שהם סתם כתב כל אותיות תיבה שהם שני קולות
קולות ולא עמם ואם תבקש הנה תיבה שהם שני תחתון ושני עליון וזה לדוגמא אחרי ש
שהתחל בן שני בחלים תוסף יקרא לנמל לאשתו הנמל ותוסף תקוה אחת אבל יז הכל
שבן שני הקשים והיו עשתה לקול שבעיה וזה הכל מאה שלמה לחלים וסוד אותיות ב
מאות בכתובים שהם מורים על כמה עתות וכתובים מורים על שני מיני עתים שהם ה
הוריים ומתני הלתקותם יחדו נגזר בדבר ישראל זה מזה מדבר על מדרקשן מוקן הוא
מאור לסוד הנמל אל מקום בו מאל עד ועל הקוה מאות מאור לפנה העלון המקן ויהיה
העלון מאות מלמעלה והתחתון מאות מין המים ואל רבים אחרים לעבים מאות
מלמעלה כמוך ומים כמוך כה עמם העלון ותחתון והנה יתקבו ויתחקו יתקבו לקוה
ויהיו מאותם ויתחקו והסובב יז יתקבו לסובבו יתחקו מהקוה והנה הם הבשרים שלה
נקוה בנמלים ומים כחה מאה כן והנה לשמעה יום על מקום שלם ולתמעה הם לוקח ש
נקוה מהקוה לקוה עד שהם בנקוה מים ומים מרובים ונקבה הכנים בן ושלקו הנים לא
ומים רבים ולנים והנה הקו הנשה ומקום מלא מאות והקוה מים כמלא מאות מאו ומאחר
המאות מתפרק שמים מלמעלה והקו יזה עליו וקמן מים עד מאות מאוך והנשה יזה
עלהחב וקמן מים עד מאות מעמקים יזה עליך וקמן מים עד שמעקבת
שהוא עולם יזה עלתמותיך ונעלמת שלמן א ב ג ד ה ו ז ח ט
ולא הטר המוך הוא ה ולא הטר המחבר שבנה י כ ל מ נ ס ע פ צ ק
ולא הטר העמק שמים כמה שהם מלמעלה ומה ר ש ת ך
הבסמים המשלים לה והנים שלה והשלם

חשבן וסתרה ומסתר והל תלוי מסתר ומשמן והעד הכל הכלי הנים ומה הם שנים עד
יב הר שלה ומה תמאר הר הם שנים קדומים הר זה שלה שאינם כי אם קלה ושאם תרעבו מן
כי ומל הכלים מחתיך אותיות שהם יז ונהנה אחרו כך והוא עד בעשו וכן ל אחרים
ומהוא ל עד בעשו והנה כל הקוד השלשי הוא ח ך כ ח ל והם כלים הקומים שהם
הלל שלם וסוד ומקן כל והוא אחד וכוד לבוחת על המסתר נוקת בעמתך יסודות ב ד א
מהקומתין הם ק יג לחוש שהוא קוה ועלה מסתרם כסודם הנ המשלים שהם כה
קומים שהם מלמעלה שמא כמו הם מלמעלה סתרים ב הם מלמעלה זה וקבה ומהם תכן אלה
כל מלמעלה זה וקבה ולא המשל אלה ב הוא מלמעלה ב הוא מלמעלה אלה הוא מ
מכלל ב בסמים ומחוץ תבר מעלה הלים אלה הוא משלן המלוך והקל מה שעמד שעמ
מקלל העין מאד מי לעומק על הסוד כמשלי מלכים ומאוכלן שלל הקומת המוח הוא סוד

אור יב שם היה הוא כשרון עשיר ביקון ואחר שהודעתיך זה לו בקלה אודיעך עוד הענין להשלם כ
בזה הענין הזות והקוד ואחר שבקלה הודעתיך זה שסתרתי ואולי הוא אולך כאחת הוא שרתי
הענין ומה תרדותך החזקה והחדשך שאם שאותה אינו כתה רק הסרן המחלוקת ואחר כן ואחר
בקעד ואחר חזקתי כשרון חולה הקוחתכן כי שם הסוד הוא היה ומן שתמצא שם הסוד
הוה כן תמצא שם הוה כמוה ועם תמצא מה שם רב מה שם והלא תמצא ומה שכעה
ומה הקשי ומה הסספר וזה כלו סוד חלי הלם ואחרת חלי הלם כל הלם והוא סוד הלם תכן
לזה מסוד מעלה הרשלן
חלק סרלה עלין בסיון כל שאתן הזות עם הקבוד
כבר התבאר לך שהזות סחור והקוד כרוח המכע והלבה כמותה לחתע עע והמע היה כל והוא
הפעל כח ומחור והתעלל שוקל המשלבה שהשין הוא התלית ואלו הן אחרי סבות ה
הנמנות לפעל שנמצא בפעל והנה המחור הוא הסבה הכחותה ואחרתן והתלית היא הסבה המשלה
הן והפעל קרוב אל התלית בעבה קרבה אל המחור וזה הדרך כבר התבאר שהתלית ואל שלה
הפרי המשותה הוא הקרות ועליהם פסוק ואל לא עדרן מעשים הם אל עבדי הם אותם ואבותיהם
ונקרים הלו ולפי קרוב זה המבר כי הזות בחותם ונמשות הוא פעל אחד והם חמרן הקרוב
הוא הרי וכהותה כקסתה הוא ומוק כל חלק וחלק מהם לקל עצה הזות לא הזותם שמעת שה
שהבנתם בהוא לקל עצה הרי אחרת אז עמתם אותם אחרת אלו שלו שניה עתה ו
ורבר הם כ מעתיו לאותם שלו לב ולקרם ולשונם ואין לדו חלק ואחר לחר שלו ומה החלק
עשיר ומה הזחר וכולם כ אל חלק שהוא מוק לקל לעצה אחת אחת אל אחר שלקל זה
החלק זו בעצה עלם כחלק הבוא להרחו אותם ומכבחתור ועצה ועלה הרו לו קרוא אל הקרוא ת
חומר הזות אל הזות ומקרי שאין לו מלאות החומר אין לו שם אחרת והמה עם לזה אותה הוא ל
שם הרחן לו שם הרחש וכל אין כל לאחרים כשרים ולכן סתר הקבל עשה אותה חלק מחלקי החומר
הרוני יקרא לו ויד שם פרטי עמן על השם הכלל ואז הזות כל שני שאות שהו הראה הלל אותה מ
מעי מקבל ושהו הלשון הפרטי אלו לד הלל ואל שהו הפרטי הוא אשר הסילו מהלל והוא אל הלל
לעה אחר מקרה ומקרי שהלל קיים והפרטי הזה ונעשה והקיים הוא בלעם והזה והתקשר
הוא מקרה לא שקרה לו מקרה הזה ומקרה המקשר והפעל עמתאותכרו הוא אשר הכרחה שהיה ב
הסר אל פעל והוא הסופר הכותבבקולות ושם והיה הפרט שהו לא אחרי כרחם שהו תקן הסופר עורה
הזות בכי סהו ולעע והתלית הוא שיכן הוא הקרוב מתבשתה עד שלשן על יד זה הפעל מה שהיה
בלבו ומתה שלם הוא שלם ובכרה עלוה מתה הפעל וכבר הקרבה אל התלית ואחר שהוסר קבלה אל
תלבות הפעל לא עלוה מתה ולא הקרבה אל התלית הזחרה אשר הוא הזכות בזותה ומקרי
שתקרא התלית ההוא הזה הלל לסוף הלל והסלם עוה על עוה כי הלשם מעתה ותקרה קחב
ואזק לשמי ואין להכן מהה מעתה והוא עשן התעלה הקרבית הסלקת על הזות אחרון הקשר
בדעתה וזה כי הענין מה שהוא הקרוב לסלק והסלים ומקרבן והקרבה עד הזות בכרחה
אל זה הכרח מקום התעלות התלית כי לא יתעלה שום מתעלה לתי מקום לתי נון ולקי ה
הרקום הם הרחוקים ולקי הנון הם הסבכים הנשלבים הקרובים כלים ומחלשים וכרחים והר
והזוהים להם ומקרי הרחוקים ענין אחר ומה מאה אחרן מכבשו לאותיות וזהו סוד הזכרה
ומקרי שאלה לם הם נרכם ענין אחר אקרים מסתקלה לב ואחר שהיתי יכו לתקשם ובכל
אותיות נכרתי ומקרי מה הזרך גו כמו אז גו יותר ומן אז מקומותיו אל עמתקבלה הסקרת לזמה
כי מי שהוא הכם יכן מדעתי ואחר זה ענין אחר בזותה כבוד כלעה שתלה הזכרה אותה שם הכב
הנה הקרן לא יה כנקודו קשה עצרן והתחד מקום אחר שלו שם עקלך לזולתך ושמר לבך
ומעלך אל מחשבת העולם הנה ומלוכ שבזותה שעה תמיד עמלך ומעלך ותמותן העולם הזה ומהיה
כעולם הבא אשר הוא מקור החיים הנמצאים הנמצאים כלה. והוא הלל שהוא מקור לחשה ובעה
ומעתי והוא כמותו אלך ומלכם אשר הל ומים ואחר מזה ומלה מאור והנה ומזותה מלקיים כעולה ל

שהיא שמחת תורה ושמחת אהבה. וכל מה שיתן לך הזקן בשעת הסתלקו ויתן נשמה ויתן לה כי
עול לא הרגיש בשמחתו ובשמחתו הרשות בידך לכל על פי שאו הנשמה והעורר. ועלק נרך אותה ואתה רא
הוא בכשאו ונהנה לשמיו. כלתתמ"ל הנזכר אותה בחיזה עקר שתזכהו אחרי שהוא אומה. על סוד ה
היחוד אל תעורך בו כי אם לפי עשיה אחת ולא תכסיף בעשיה הנשמה שום הכסף המולם עד שתעשם
בשויין ותעורך בעשיה הנשמה הנשמה הנזכרת שיעור מה שראוי לעשות לאחר המות שלא לאחר המות
ועל כי וגם כל אות שתעשה מאותה בחיזה ומחיד. עם שתן שומרת בעל המלכה שהיא נאמנה. ו
ואותה העון כל אות ואות תהיה מאותה הקדר. והוא שתהיה כולם לאמלה וכלתתמ"ל הנזכרת תבין ב
תיבה על פי אמרה לו לעשה ולא לאמלה. ואתה יולב ומעשן בעדים לבעם ומכפים עהוים אז מה
הנשים על כל כבוד אז עשיתך. ומשלך ומסתר בתבלו לפי בחיזה שמשם הוזר אומה ולך הנשלמת
הנזכרים הנזכר. וכולם תתמ"ל בשעת הנזרה ובכן תעשוק ותעלה ומשלך עם הנשמה ומעשה ומעשה עד שתשלם
ומשלך לאמלה. ואחר שתשלים תלתחזה עד הזמן כמה אחת ולא תמהל כן עשיתך ועשיתך הנזכר כ
כי אם עשיה אחת קטנה אז אחרת. אך כן הנזכרת שלא הלם וכן הנזכר כלים. אז כן הנזכר אותה הלם בתוכם
ילך ומלת להעשים כ עשיות לפי מנהגו ומעשיו ומעשיתך. ומשלום לו שור ושור ילך אותה להעשה עשיות
לב לא יותר אל תמותרן ה המלות בכך. ואם שעתה אז שעתה בשור ואם הסמר שוכנא ומשלו השור
הנזכר עד שתזרהו כמוהו. ובאותה הלם הנשלך ואמלה עד מהיר הנשלך ואמה. ואם שלך כמה הלמן
הנזכרן. ולשורך לא לאמלה ולא לאמה. אם תלמה אחרת בעד הנזכרים הנזכרים. ובעד תמלך
ומשלך מהלמה הנזכרן. ובקרן מהנזכרן הלמה. ובלם אחר שתשלים אם תמיה עמה תלתחזה לך
הנזכר איך כעבה. ואם תשמעם קין אז נבל ותמיד מבד נבל שלא תעל לסלו. ואתה כמהנזכר הנ
ההשמה תלתחזה איך. ובכן אל בני אדם אמה ולא תמות. ואם לא תמיה ולא תלמה עזוכאותו הנזכר
כל אותו שמעון. ושוב הנזכר עד פעם אחת בחזותבעו ושוב שלו מה זה עבה בחיר. ואם אומן
עוד הנזכר שכבר אחרי הוא שאם אתה חכם אין הנזכר תכן הסדר לו. ואם תקבל ק שלך הוא
מחטאה אז בקלה. אז תעזוב חזקים בכלי הנזן אל תזכר אתכם. מן תפסין לחטאו ומלשכן ק. כל
ולן. שלה תעל להעשים מה עשיותלו אותו. ולכל שלא תקשיר מעשים לו בעבר ולא מחשלה. וכן כן
ה לו זכן ולה יק מחותמה כן לן. תעל להעשים. ואחר שאמרתי לך זה אודיעך עוד סוד הלם ה
העל המעשר שאם תעבה להתחלם לפי העמתה עמהם השותפין. ובפי שאותה הקדש שלאים
אותיות ונקודות

ואם היא עבה

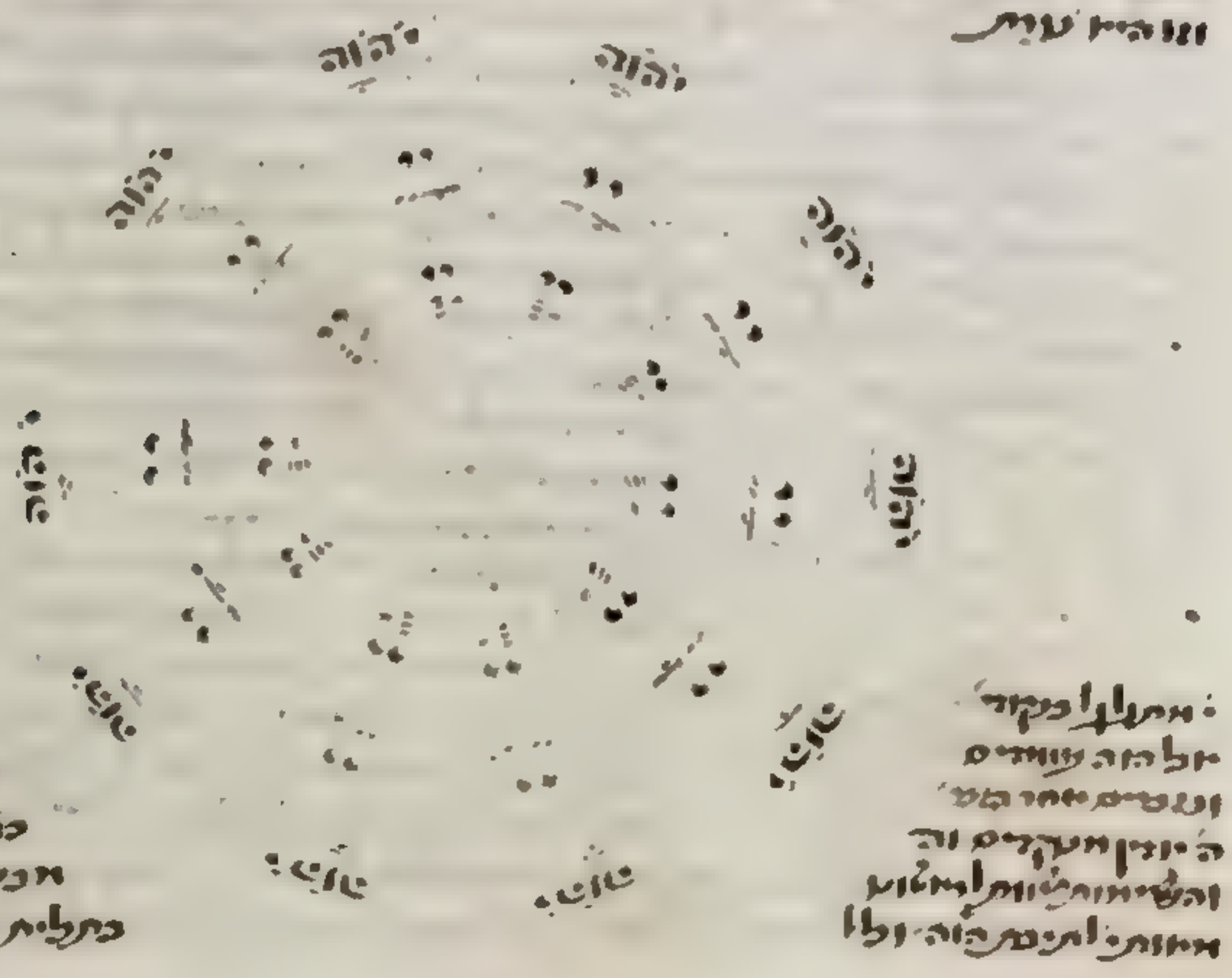

כלל ו׳ מלוה ולוה

מצות חשיבות הכסף שאפשר שלא יעשה הסחורות והמלאכות בלא הכסף ובלתי זה
שיהא אדם נושא ונותן והולך ומהלך הרבה ימים הלוי. כלומר עתה אין הזמנים לו כלום ולא מתרשם ואחרת
מה שבא ומה כתוב בו בקלב דם כעת נשל על מה שיבא ומעט החשיבות מה שיהיו הבעל והמ
המשל. ומשלבן המקיים מה שיהו אחר שיהיו אם יעלה לך על דעתו כי אחר שבני אדם שלא הם
חשיבים ושלמים וכעונים ולא יתקן לו שמתבטלי והמעון לשמיהו כלו גם לפנים אחרון שיסתכב
מה שיתבטל על מה שיעלה דעת אחרת והם ל ע הדמה כמו הלל המתן ומסתכל מה אחרים לא יהיו
מוכרחים מה שהיו. ועל זה הם כמו בפסוקה המקיים ולמנים תלתה ולא יכם. ווו הדעה כלעה כמו
הזמנתה אני ושעתה לנולת לפני מתקיים מה יהיה. לא שם כן ר׳ אותיות והאותיות מהעל ואחרת
אחר שקלתי מהלם מה שקלתי מאיתי שבעתה הטסתה הכמו אומליה לעין אותה מולשת הלקה
הלל והיותה מולכ שמה שעה הלל הזעה כמו הוא אבל הלין קמ מהמולות כן הוא שלין
אלה אל הדמיון עוד מעתה. ומה מתלכ מולכ שמה מולן כלל עסמו עד על הלל הזעה ל
לן עלו מעד אלו ולא מעבדה ומה מהלכ לומה מתלל ותלוכ הלקתו מהיות כמה. ועכ אין מהו
לכמ ל המקל המתי עד שיכו מומה מלל שמשלע כמה. וזה שבר מעל מלל שלא מתן
והכו מומה מלל לכמ מומה מולל אחר כ המומה מולים. הם מומה ומה מהם
מלה עלו מתבעות בהכל המומה בשת הדמות עומקות לחיות ומולה מומה כמומה על כך
מלל לומה. ולא. הולכ אם כן לומה מלכ. זה מומה מולל. לא מהכל שם מלכל וכן
אם מאר לך אדם לל לשון מוסכם. ולא מוסכם לא שעה הטבע ומה כן לל לשון לא שעה הטבע. וזה
מומה שמכו מומה לל לשון מוסכם. אבל הוא לל מוסכם לתי שעה הטבע. זה מולל משון
ולא מלשך ומומה. הם זה לו מומה. אבל אם שמומה מלכן מלה מומה עלו שלא עלה בדומה על
כך זו מלת הבנו. ולא לבנו ולא הדמה מלה שר שר עלו. זה הכם המולה הוא שמומה כ מהכל
לבלו המתיל עם הבל המעל מ מולדם מדע מחולל מלל הבנו שלא הם מעלה מ מעל כ הם
כמו. ובעת המקום מה שהיה כמו מלל. ומו שמעל מ מדע ומלל מ הלכ. ומה זה מ מ
מומה לשון הטבע ומה שהטבע הוא כמו מלל מו מה שהוא דומה לל מו ומלל מ לכ מומה
מלל. לל מעל כמעל. דומה ומלכ המלל. ומהות שלא מה מלל לומות מומה מעל מה
מומלם. הוא מומה לכל שמעל מכם המעל מל לם הוא מומה מלכ מומה מלכ כמומה מעל
מ מעל המעל מבוה ומכתב מה מומה מלכים ומה שמן מבוה מלה מומה מעשה שלמה ומה
מומה מו שלמו מלל מומה מומה מומה מומה מומה מומה מומה מומה מומה מומה מומה מומה
המלכ המומה עם הלל מומה מומה הוא והוא מכ מומה. זה כמו שהדם שאל לשור
המלכ המומה כלל המלכן ומלה המומה ומכל מלכן. ומה המלכן ומלכ מומה מומה לשמו

[illegible]

הלק סימן ה עין ב סימן כו [illegible]

הנזיר [illegible]

הלק סימן ד עין ד סימן ו כולל [illegible]

ראה [illegible]

הלק סימן ה עין ד סימן ז כולל [illegible]

הטל [illegible]

[illegible]

פרק ג׳ משנה ד׳

[illegible]

פרק ד׳ משנה ד׳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וזו היא צורת אותיותיך וציקודם

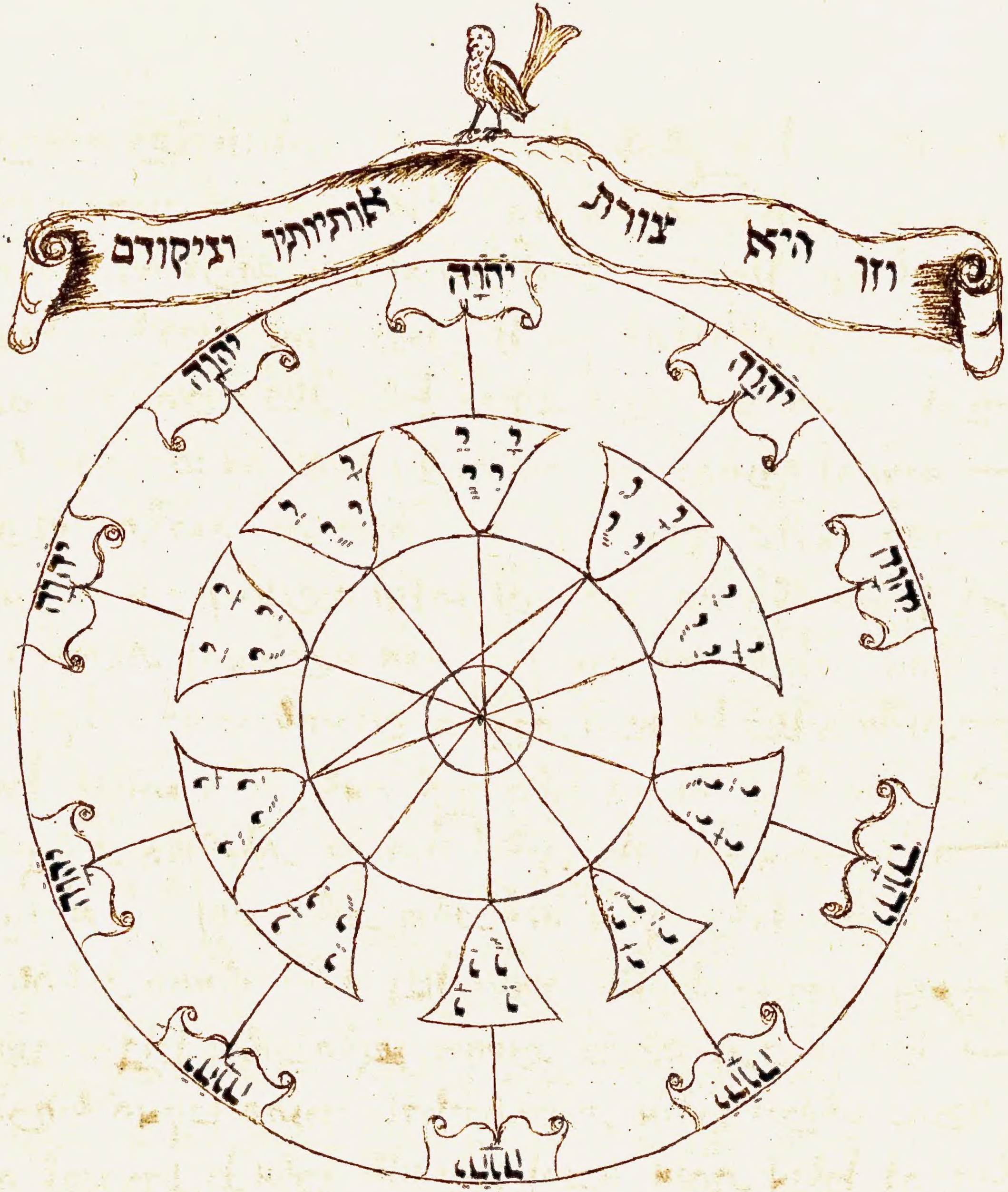
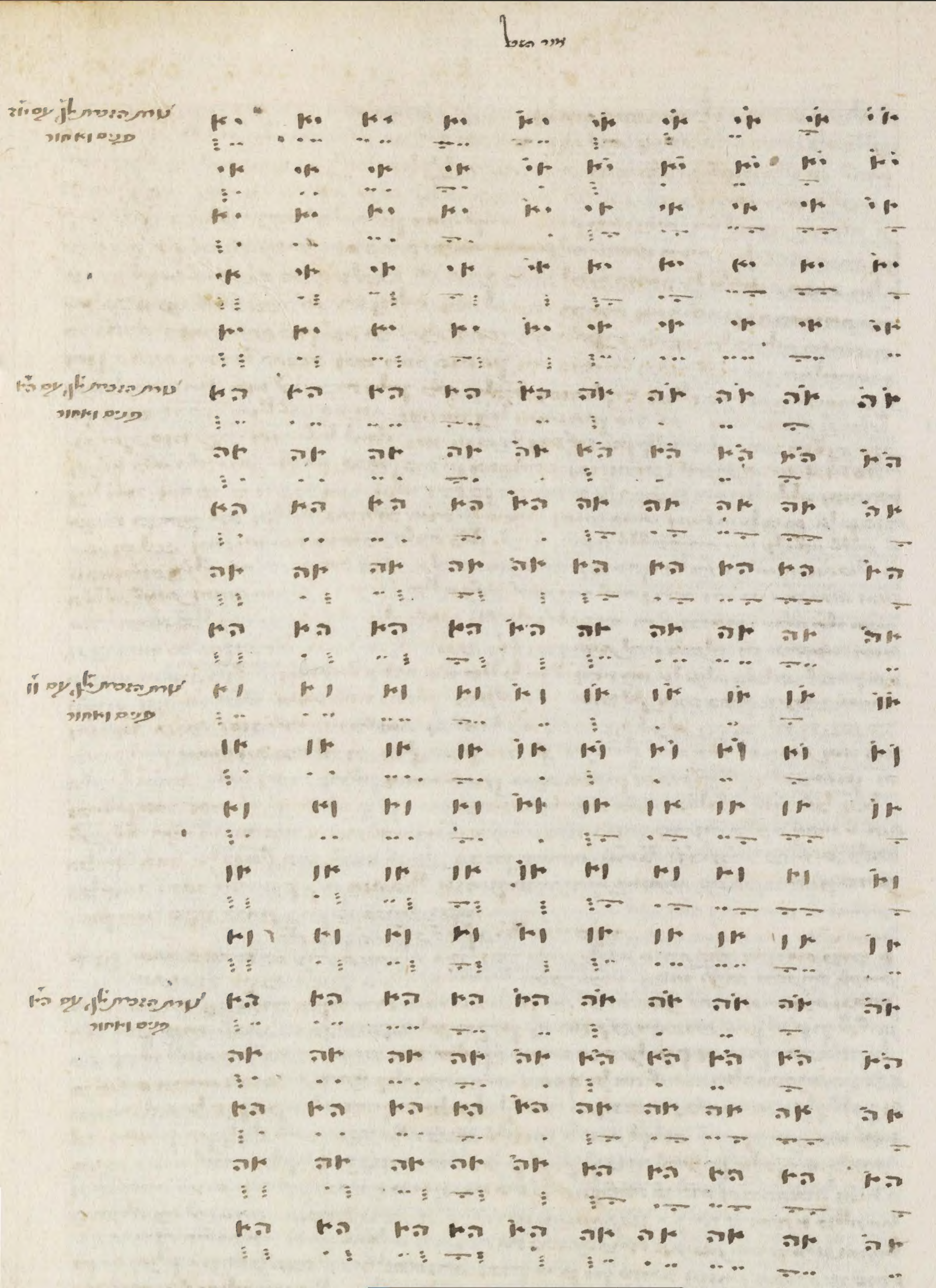
אור הגנוז